

REVISTA

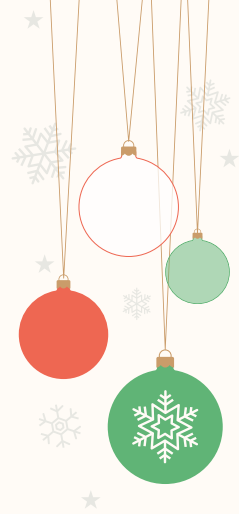

ISSN 2821- 8124
ISSN - L 2821 - 8124

București, decembrie 2024

Nr. 16/decembrie 2024

Tel: 0746 170 521
E-mail: asociatiavividedu@gmail.com
Site: www.vivid-edu.ro/revista/
Adresa redacției: Str. Vasile Alecsandri nr. 180,
Comuna Cordun, Jud. Neamț

ISSN 2821- 8124
ISSN - L 2821 - 8124

Autorii își asumă întreaga responsabilitate pentru conținutul materialelor publicate!

Cuprins

1. Consilierea logopedică a părinților: abordări practice (Partea I), Bălan Nicolae	2
2. Consilierea logopedică a părinților: abordări practice (Partea II), Bălan Nicolae	6
3. Educația incluzivă și educația integrată în România, Ghimpu Rodica	10
4. Rolul psihologiei speciale în vederea îmbunătățirii calității vieții copilului cu CES, Ghimpu Rodica	14
5. Test de evaluare – Mulțimi, Georgescu Mihaela Simona	19
6. Studiu de specialitate: Teorema sinusului, Georgescu Mihaela Simona	20
7. Studiu de specialitate: Metode de brainstorming - metodă centrată pe elev, Georgescu Mihaela Simona	23
8. Linia devenirii în roman - între reprezentare și interpretare: studiu de specialitate, Nedelea Elena-Simona	25
9. Test de evaluare sumativă: Limba și literatura română – <i>Basmul cult</i> (Clasa a X-a), Nedelea Elena-Simona	29
10. Test de evaluare sumativă: Limba și literatura română – <i>Originea și evoluția limbii române</i> (Clasa a XI-a), Nedelea Elena-Simona	33
11. Jocul didactic în activitatea de învățare și cea recreativă, Beca Mariana	37
12. Importanța inteligenței emoționale a profesorilor pentru cultivarea emoțiilor pozitive ale elevilor și obținerea stării de bine, Hanciuc Nina	41
13. Studiu de lecție: Colaborare întru învățare, Chesnoi Corina; Pop Oana-Georgiana; Lomaca Constantin	45
14. Test de interevaluare: Moștenire și împrumut arhitectural (clasa a VII-a), Hurubean Adriana	49

prof. logoped Bălan Nicolae

Centrul Școlar de Educație Incluzivă Mediaș

Consilierea logopedică a părinților: abordări practice (Partea I)

Consilierea logopedică a părinților reprezintă o componentă esențială a procesului de intervenție în cazul copiilor cu tulburări de limbaj. Fiind primii și cei mai apropiați observatori ai copilului, părinții joacă un rol crucial în înțelegerea nevoilor acestuia și în aplicarea constantă a tehnicilor și strategiilor recomandate de logoped.

Fără suportul și implicarea părinților, terapia logopedică poate să piardă din eficiență, deoarece copilul nu beneficiază de o continuitate necesară pentru îmbunătățirea abilităților de limbaj. Consilierea părinților oferă sprijinul necesar pentru a înțelege tulburările de limbaj, le oferă acces la tehnici eficiente și îi motivează să participe activ la recuperarea copilului, atât prin practică zilnică, cât și prin crearea unui mediu propice în care copilul se simte încurajat și susținut.

Consilierea logopedică nu se rezumă la instruirea părinților în tehnici de terapie logopedică, ci include și componenta de suport emoțional. Mulți părinți ai copiilor cu tulburări de limbaj se confruntă cu emoții intense, cum ar fi anxietatea, nesiguranța și chiar vinovăția, în special când observă întârzieri în dezvoltarea copilului lor comparativ cu cei de aceeași vârstă. Un logoped bine pregătit îi poate ajuta pe părinți să înțeleagă că aceste întârzieri nu sunt rezultatul unor greșeli personale și le poate oferi un spațiu sigur unde să își exprime temerile și îndoielile.

Pe lângă suportul emoțional, consilierea logopedică îi ajută pe părinți să înțeleagă tipul de tulburare a copilului lor, să recunoască simptomele și manifestările specifice și să înțeleagă cum pot adapta strategiile de comunicare pentru a sprijini mai bine copilul. Această înțelegere contribuie la reducerea nivelului de stres parental și la întărirea încrederii în capacitatea lor de a susține activ terapia logopedică.

Există o serie de provocări comune pe care părinții le întâmpină și care pot afecta procesul de consiliere logopedică:

- *Lipsa de timp și resurse* - Mulți părinți se confruntă cu programul încărcat, iar responsabilitățile zilnice pot face dificilă găsirea unui timp constant pentru implementarea activităților logopedice acasă.
- *Lipsa cunoștințelor de specialitate* - părinții fără pregătire în domeniul logopediei pot simți că nu dețin suficiente cunoștințe pentru a ajuta eficient copilul în terapia logopedică.
- *Frustrările și dificultățile de acceptare* - frustrările cauzate de progresele lente și de natura imprevizibilă a evoluției pot afecta relația copil-părinte. În plus, acceptarea tulburării poate fi o provocare emoțională, în special în cazul tulburărilor severe.
- *Nevoia de strategii pentru auto-reglare emoțională* - întâlnirea zilnică cu dificultățile copilului poate genera stres, anxietate și chiar burnout parental. De aceea, consilierea

logopedică este un cadru esențial și pentru a învăța părinții metode de auto-reglare emoțională și de sprijin reciproc.

Consilierea logopedică urmărește să faciliteze o colaborare activă între logoped și părinți, care să includă o comunicare deschisă, stabilirea de obiective comune și o monitorizare constantă a progresului copilului. Prin consiliere, părinții sunt ajutați să înțeleagă etapele și obiectivele terapiei, ceea ce le oferă un sentiment de control și siguranță. Acest proces ajută la:

- *Dezvoltarea abilităților practice ale părinților* - părinții primesc informații și îndrumare pentru a putea implementa acasă tehnici simple de corectare a pronunției, exerciții de dezvoltare a vocabularului și jocuri interactive, care să sprijine terapia.
- *Monitorizarea eficientă a progresului* - logopedul îi poate ghida pe părinți să observe progresul copilului și să ajusteze abordările atunci când este necesar, asigurând astfel o continuitate terapeutică.

Părinții joacă un rol central în dezvoltarea lingvistică a copiilor, iar implicarea lor activă poate accelera progresul și crește eficiența terapiei logopedice. Deși terapeutul logoped este cel care structurează și desfășoară sesiunile de terapie, părinții sunt cei care continuă procesul de învățare acasă, asigurând continuitatea și implementând activitățile zilnice ce sprijină terapia.

În cadrul sesiunilor de consiliere logopedică, părinții învață tehnici și strategii care le permit să se implice activ în procesul de corectare a dificultăților de limbaj ale copilului. Acest proces implică exerciții adaptate la nevoile copilului, practicate într-un mod natural și constant în mediul de acasă, ceea ce facilitează integrarea acestora în rutina zilnică a copilului.

Un factor esențial pentru succesul terapiei logopedice este crearea unui mediu favorabil, unde copilul să se simtă în siguranță și susținut. Părinții pot contribui la crearea unui astfel de mediu prin câteva strategii practice:

- *Utilizarea unei comunicări pozitive și încurajatoare* - îi ajută pe copii să se simtă confortabil în exprimarea lor, chiar și atunci când întâmpină dificultăți. Încurajarea și recunoașterea fiecărui mic progres stimulează motivația copilului de a continua să exerseze.
- *Evitarea corectărilor critice și promovarea unei abordări naturale* - în loc să insiste pe corectarea imediată a greșelilor, părinții sunt încurajați să folosească modelarea. Aceasta presupune reformularea propoziției greșite a copilului într-un mod corect, dar fără a-l face pe acesta să se simtă descurajat.
- *Includerea limbajului în activitățile zilnice* - exercițiile logopedice sunt mult mai eficiente atunci când sunt integrate în rutina zilnică, în activități naturale precum cititul, cântatul, sau chiar în discuțiile obișnuite. Astfel, copilul poate percepe limbajul ca pe o parte integrantă a experiențelor sale de zi cu zi.

Părinții pot juca un rol activ în corectarea și dezvoltarea abilităților lingvistice ale copilului lor prin intermediul unor tehnici simple și eficiente. Acestea includ:

- *Exerciții de articulare și pronunție* - părinții pot exersa sunete și cuvinte specifice cu copilul acasă, respectând tehnicile oferite de logoped. De exemplu, dacă copilul are dificultăți în

pronunția anumitor sunete, părintele poate aplica exerciții repetitive de articulare, care sunt simple și pot fi integrate în jocuri.

- *Stimularea dezvoltării vocabularului* - părinții pot contribui prin discuții și activități ce implică introducerea unor cuvinte noi și explicarea acestora. Aceste exerciții îi ajută pe copii să își extindă vocabularul și să își îmbunătățească abilitatea de a înțelege și folosi cuvinte diverse.
- *Învățarea și folosirea gesturilor sau mimicii* - în cazul în care copilul întâmpină dificultăți majore de exprimare verbală, părinții pot introduce gesturi și semne care să sprijine înțelegerea și exprimarea mesajelor. Această metodă poate reduce frustrarea copilului și îi oferă modalități alternative de comunicare.
- *Tehnica repetiției și a poveștilor* - părinții pot citi sau spune povești copilului, oferindu-i șansa de a repeta cuvinte și fraze în mod natural, ajutând astfel la consolidarea abilităților de înțelegere și exprimare verbală.

O colaborare constantă și bine structurată între logoped și părinți este cheia succesului terapeutic. Aceasta permite monitorizarea progresului copilului și ajustarea intervențiilor terapeutice în funcție de nevoile și reacțiile acestuia. Pentru a optimiza această colaborare, părinții pot ține un jurnal în care să noteze activitățile desfășurate acasă și observațiile privind progresul copilului. Acest feedback este valoros pentru terapeut și contribuie la adaptarea tehnicilor în funcție de evoluția copilului.

În procesul logopedic, părinții trebuie să manifeste răbdare și consecvență. Progresele nu sunt mereu rapide, iar schimbările se observă treptat. Uneori, un copil poate manifesta o anumită dificultate o perioadă mai lungă, iar părintele poate deveni nerăbdător sau descurajat. Totuși, continuitatea și repetiția exercițiilor sunt esențiale pentru succesul pe termen lung.

De asemenea, flexibilitatea este crucială: adaptarea activităților la interesele și starea emoțională a copilului poate încuraja participarea activă și reducerea rezistenței la exerciții. Prin flexibilitate, părinții pot transforma momentele de exercițiu într-o parte firească a interacțiunii lor cotidiene cu copilul.

În consilierea logopedică, un aspect esențial îl reprezintă instruirea practică a părinților, care le permite acestora să devină parteneri activi în procesul terapeutic. Logopedul poate utiliza următoarele tehnici pentru a sprijini părinții în acest proces:

- *Modelarea comportamentală* - aceasta presupune demonstrarea exercițiilor și tehnicilor direct în prezența părinților, astfel încât aceștia să observe pas cu pas cum trebuie aplicate corect. Modelarea este foarte eficientă deoarece oferă părinților o imagine clară asupra modului în care pot ajuta copilul să exerseze sunete sau cuvinte noi.
- *Exerciții de role-playing* - jocul de rol poate fi utilizat pentru a exersa situații în care părinții învață cum să reacționeze la dificultățile de comunicare ale copilului. De exemplu, logopedul poate simula diverse scenarii, iar părinții pot practica răspunsurile adecvate, învățând cum să modeleze corect limbajul și să reducă frustrarea copilului în situații specifice.
- *Crearea unui set de fișe de lucru și ghiduri vizuale* - ghidurile vizuale și fișele de lucru îi ajută pe părinți să înțeleagă și să urmeze pașii recomandați de logoped în funcție de tulburarea

copilului. Fișele de lucru permit părinților să țină evidența exercițiilor și să evalueze împreună cu logopedul progresul copilului.

Un alt aspect important în consilierea logopedică este menținerea motivației părinților de a continua terapia logopedică acasă. Logopedul poate folosi strategii specifice pentru a încuraja implicarea activă a părinților:

Fixarea unor obiective clare și realizabile - logopedul ajută părinții să stabilească obiective pe termen scurt și lung, care să fie realiste și realizabile. De exemplu, un obiectiv pe termen scurt poate fi realizarea unui set de exerciții de articulare zilnic, iar unul pe termen lung poate fi îmbunătățirea clarității vorbirii în decurs de câteva luni. Aceste obiective ajută părinții să vadă progresul și să mențină motivația.

- *Recompensarea progresului* - un alt mod de a menține motivația este să sărbătorim micile succese și progrese ale copilului. De exemplu, părinții pot oferi copilului recompense simbolice pentru eforturile sale, iar logopedul poate încuraja părinții să aprecieze propriul lor efort și implicare, subliniind progresele făcute datorită contribuției lor.

- *Tehnici de reducere a stresului parental* - consilierea logopedică poate include exerciții de mindfulness și respirație pentru a ajuta părinții să facă față mai bine stresului asociat cu dificultățile de comunicare ale copilului. Astfel, aceștia sunt mai bine echipați să mențină o atitudine pozitivă și echilibrată în fața provocărilor.

Bibliografie

Popescu, A. (2020) *Consilierea părinților în terapiile logopedice*. București: Editura Universitară

Ionescu, D. (2018) *Ghid practic pentru părinți în terapia tulburărilor de limbaj*. Cluj-Napoca: Editura Didactică

Leclerc, C. (2019) *La guidance parentale en orthophonie*. Paris: Presses Universitaires de France

Dubois, F. (2022) *Techniques pratiques en orthophonie: Une approche familiale*. Lyon: Éditions Médecine

Иванова, О. А. (2020) *Логопедическое консультирование родителей*. Москва: Издательство Педагогика

prof. logoped Bălan Nicolae

Centrul Școlar de Educație Incluzivă Mediaș

Consilierea logopedică a părinților: abordări practice (Partea II)

Fiecare copil are un ritm propriu de dezvoltare și răspunde diferit la diverse tehnici de terapie. Logopedul trebuie să adapteze strategia în funcție de particularitățile fiecărui copil și să învețe părinții să facă același lucru acasă. Câteva strategii utile includ:

- *Adaptarea exercițiilor la interesele copilului* - dacă un copil este interesat de anumite jucării, jocuri sau activități, părinții pot folosi acest interes pentru a integra exerciții de limbaj în activitățile respective. De exemplu, un copil pasionat de povești cu animale poate exersa pronunția prin povești sau imagini cu animale.
- *Exerciții structurate și jocuri interactive* - logopedul poate oferi părinților exemple de jocuri care să includă exerciții logopedice, cum ar fi jocurile de rol, imitarea sunetelor, rime și cântece simple. Aceste activități ajută copilul să practice într-un mod relaxant și distractiv.
- *Împărțirea sarcinilor în pași mici* - în cazul în care un exercițiu este prea complex pentru copil, părinții pot fi instruiți să împartă sarcina în pași mai mici și ușor de realizat. De exemplu, dacă scopul este ca copilul să pronunțe corect un sunet, logopedul poate recomanda ca părinții să înceapă cu practici de respirație, apoi treptat să lucreze pe sunete izolate, înainte de a trece la cuvinte complete.

Pentru a maximiza eficiența terapiei logopedice, este important ca exercițiile să devină parte din rutina zilnică a copilului. În acest sens, logopedul poate consilia părinții să:

- *Integreze exercițiile în activitățile zilnice* - activități precum gătitul, mersul la cumpărături sau rutina de seară pot deveni contexte pentru exerciții logopedice. De exemplu, părintele poate descrie fiecare ingredient în timp ce gătesc împreună, oferind copilului ocazia să repete și să învețe cuvinte noi într-un mod natural.
- *Utilizeze activități tematice și sezoniere* - exercițiile pot fi legate de evenimente și sărbători, cum ar fi pregătirea pentru o aniversare sau discuția despre anotimpuri. Aceste teme îi motivează pe copii să comunice, oferindu-le în același timp vocabular specific.
- *Folosească o rutină consecventă* - o rutină zilnică previzibilă, în care exercițiile de limbaj sunt incluse într-un moment stabilit al zilei, ajută copilul să anticipeze aceste activități și să devină mai receptiv.

Un aspect esențial al consilierii logopedice este feedback-ul regulat între logoped și părinți, ceea ce asigură adaptarea corectă a tehnicilor în funcție de nevoile copilului. Acest feedback presupune:

- *Întâlniri periodice pentru evaluarea progresului* - în cadrul acestor întâlniri, logopedul și părinții discută progresele, identifică dificultățile și ajustează tehnicile de exercițiu. Acest proces asigură o intervenție flexibilă, adaptată la nevoile copilului.

- *Jurnalul de activități și observații* - logopedul poate sugera părinților să țină un jurnal în care să noteze reacțiile copilului la diverse exerciții, progresul realizat și dificultățile întâmpinate. Acest jurnal devine un instrument valoros de comunicare și analiză între logoped și părinți.
- *Ajustarea obiectivelor* - obiectivele inițiale pot fi ajustate în funcție de progresele copilului și de ritmul său de învățare. Aceasta permite o intervenție eficientă și reduce riscul ca părinții sau copilul să se simtă frustrați sau demotivați.

Materialele vizuale și jocurile educative sunt printre cele mai importante resurse în terapia logopedică. Acestea fac ca exercițiile să fie mai atractive pentru copii, iar în același timp le oferă părinților instrumente practice pentru a-i ajuta să exerseze acasă.

- *Fișe de lucru cu imagini* - folosirea fișelor de lucru cu imagini ajută la asocierea sunetelor și cuvintelor cu imagini concrete, facilitând învățarea prin recunoașterea vizuală. De exemplu, fișele care ilustrează animale, obiecte și activități pot fi utilizate pentru a exersa pronunția, vocabularul și construcția propozițiilor.
- *Puzzle-uri și jocuri cu cartonașe* - puzzle-urile și jocurile cu cartonașe, sunt resurse excelente pentru antrenarea memoriei auditive și vizuale. Acestea contribuie la dezvoltarea concentrării și atenției, iar asocierea cu sunete și cuvinte stimulează dezvoltarea limbajului.
- *Jocuri de rol și păpuși de mână* - jocurile de rol și păpușile de mână sunt utilizate pentru a crea scenarii interactive, unde copilul este invitat să exprime gânduri și să inițieze dialoguri. Aceste activități ajută copiii să depășească anxietatea de a vorbi și le oferă un context natural de exersare a limbajului.

Cărțile și materialele tipărite sunt instrumente utile pentru părinți, oferindu-le informații despre tehnici de susținere a terapiei și strategii practice de aplicare acasă. De asemenea, acestea pot fi folosite pentru a exersa diferite aspecte ale limbajului și pentru a stimula creativitatea și expresivitatea copilului.

- *Manuale de exerciții logopedice* - cărțile special concepute pentru antrenarea abilităților de articulare și pronunție sunt o resursă valoroasă pentru părinți. De exemplu, un manual care conține exerciții de articulare pentru sunetele problematice poate ghida părinții pas cu pas în practicarea corectă a acestora.
- *Cărți de povești pentru copii* - poveștile sunt instrumente excelente pentru dezvoltarea limbajului, iar cărțile de povești adaptate vârstei și intereselor copilului pot stimula dezvoltarea vocabularului și a capacității de exprimare. Părinții pot citi împreună cu copiii și pot încuraja participarea lor activă prin întrebări și comentarii.
- *Jurnale și fișe de progres* - logopedul poate recomanda părinților să folosească un jurnal de activități și fișe de progres pentru a nota exercițiile făcute, reacțiile copilului și progresele observate. Aceste fișe de lucru sunt utile pentru a comunica evoluția copilului către logoped și pentru a monitoriza impactul tehnicilor de terapie.

Rolul consilierii logopedice a părinților este esențial în succesul intervențiilor pentru copiii cu tulburări de limbaj. Pe măsură ce copiii petrec cea mai mare parte a timpului în mediul familial, implicarea activă și informată a părinților poate amplifica rezultatele terapiei și poate crea o continuitate benefică între sesiunile de terapie și practica de acasă. Această colaborare îi

ajută pe copii să își exerseze abilitățile de comunicare într-un mod natural și consecvent, fapt ce consolidează noile achiziții și reduce stresul asociat procesului terapeutic.

Studiile de caz și experiențele practice demonstrează că atunci când părinții primesc suport, cunoștințe și instrumente eficiente pentru a susține terapia, evoluția copilului este accelerată, iar implicarea acestora devine o resursă valoroasă în întregul proces. Totodată, adaptarea tehnicilor de consiliere la particularitățile fiecărei familii contribuie la un grad mai ridicat de cooperare și satisfacție în cadrul intervenției logopedice.

- *Implicare activă și continuă* - părinții sunt încurajați să participe la sesiunile de consiliere logopedică, să observe tehnicile utilizate de terapeut și să le practice acasă în mod constant. Interacțiunile zilnice sunt ocazii perfecte pentru exersarea abilităților de vorbire, iar implicarea constantă le permite copiilor să își dezvolte limbajul într-un mod natural și agreabil.
- *Colaborare strânsă între părinți și logopezi* - comunicarea eficientă dintre părinți și logopezi contribuie la o înțelegere mai clară a progresului copilului și a dificultăților întâmpinate. Prin întâlniri regulate și rapoarte de progres, părinții pot primi feedback valoros și pot ajusta metodele folosite acasă în funcție de nevoile copilului.
- *Adaptarea tehnicilor la nevoile individuale ale copilului* - fiecare copil are un ritm și un stil de învățare unic, iar părinții, alături de logopezi, sunt încurajați să adapteze activitățile și resursele în funcție de preferințele și nevoile acestuia. Tehnicile personalizate duc la o motivație mai mare din partea copilului și facilitează progresul pe termen lung.
- *Acces la resurse și instruire continuă* - participarea părinților la cursuri, seminare și ateliere pe teme logopedice îi ajută să își dezvolte competențele și să descopere noi metode și instrumente de sprijin. Educația continuă a părinților este o investiție valoroasă în dezvoltarea copilului și în succesul procesului terapeutic.
- *Utilizarea tehnologiei ca sprijin complementar* - tehnologia modernă oferă o gamă largă de aplicații și instrumente digitale care completează intervențiile tradiționale. Părinții sunt încurajați să exploreze resursele digitale recomandate de logopezi pentru a face exercițiile mai atractive și accesibile pentru copil.
- *Răbdare și susținere emoțională* - progresul în terapia logopedică necesită timp, iar părinții joacă un rol esențial în oferirea unui mediu de susținere, răbdare și încurajare. Acest sprijin emoțional reduce anxietatea și stimulează încrederea copilului în propriile abilități, facilitându-i astfel evoluția.

Consilierea logopedică a părinților reprezintă un pilon central în reușita intervenției pentru dezvoltarea abilităților de limbaj ale copiilor. Prin instruire, colaborare și implicare constantă, părinții pot deveni parteneri valoroși în terapia logopedică, contribuind la progresul și bunăstarea copiilor lor.

Bibliografie

Popescu, A. (2020) *Consilierea părinților în terapiile logopedice*. București: Editura Universitară

Ionescu, D. (2018) *Ghid practic pentru părinți în terapia tulburărilor de limbaj*. Cluj-Napoca: Editura Didactică

Leclerc, C. (2019) *La guidance parentale en orthophonie*. Paris: Presses Universitaires de France

Dubois, F. (2022) *Techniques pratiques en orthophonie: Une approche familiale*. Lyon: Éditions Médecine

Иванова, О. А. (2020) *Логопедическое консультирование родителей*. Москва: Издательство Педагогика

Prof. Ghimpu Rodica

Școala Gimnazială Specială „Constantin Pufan”

Galați

Educația incluzivă și educația integrată în România

Educația incluzivă se bazează pe modificări, transformări ale școlii (din punctul de vedere al organizării, al scopurilor trasate, al îmbunătățirii instrucției școlare, etc.) pentru a putea susține participarea la procesul de învățământ al tuturor elevilor din cadrul unei comunități. Aceasta presupune un proces de adaptare continuă a instituției de învățământ, astfel încât să se asigure permanent valorificarea resurselor materiale și umane existente, în vederea susținerii și asigurării suportului necesar tuturor participanților la educație. Reabilitarea funcțională și inserția socio-profesională reprezintă un sistem de acțiuni complexe care vizează înlăturarea barierelor de natură fizică, medicală, psihopedagogică, psihologică și socială care pot să apară în calea inserției socio-profesionale a persoanelor cu dizabilități. Educația integrată se definește ca „ansamblu de măsuri aplicate categoriilor de populație ce urmărește înlăturarea segregării sub toate formele și constituie o tendință dominantă în abordarea persoanelor cu dizabilități, la nivelul politicilor sociale și educative, reflectând un proces de trecere de la studiere, constatare și explicare spre instituționalizare și normativizare (prin legi, declarații și reglementări), devenind o practică obișnuită atât în lume, cât și în țara noastră

Atunci când aducem în discuție mediul educațional în contextul acestei discipline putem menționa câțiva termeni specifici:

- Integrare
- Incluziune/Excluziune

În baza experiențelor noastre putem aduce aportul personal privind acești termeni.

Integrarea reprezintă modalitatea prin care elevul este conținut în mediul educațional, adaptându-se și conformându-se la cerințele acestuia. În acest context, școala rămâne în mare parte neschimbată. De asemenea, acest proces presupune și implicarea elevului în activități ce țin de colectivul clasei, precum și formarea unor relații cu actorii mediului educațional.

În literatura de specialitate se conturează 3 forme ale procesului de *integrare*:

- Integrarea locală se produce atunci când elevii învață în același loc cu cei care frecventează cursurile școlii normale, dar unora dintre ei li se predă în clase sau unități separate sau învață după un curriculum diferit.

- **Integrare socială:** se produce atunci când elevii care frecventează cursurile speciale interacționează, pe terenul de joacă, cu elevii școlii normale, în timpul prânzului sau la diferite activități.

- **Integrare funcțională:** se produce atunci când participarea tuturor elevilor (adeseori neregulată) este asigurată în cadrul programelor educaționale.

Integrarea pune accent pe:

- a) nevoile elevilor cu cerințe speciale
- b) remediarea particularităților elevului
- c) profesioniști, expertiză specializată și sprijin formal

Educația **incluzivă** se axează pe îmbunătățirea continuă a instituției de învățământ, în vederea explorării resurselor existente privind integrarea tuturor persoanelor din comunitate.

Incluziunea pune accent pe:

- a) schimbările din școală
- b) beneficiile aduse elevilor prin faptul că îi include pe toți
- c) sprijinul informal și expertiza școlilor de masă
- d) un bun act al predării pentru toți elevii

În contextul **incluziunii** se poate specifica și atitudinea pe care de cele mai multe ori, instituțiile de învățământ le au privind copiii cu cerințe speciale și anume, **excluziunea**. Aceasta este modalitatea facilă a actorilor mediului educațional prin care resping copiii cu CES privind integrarea, includerea și acceptarea lor în învățământul de masă. Acest aspect determină specialiștii în educație în vederea implementării școlilor speciale, puțin menționate, sprijinite și insuficient finanțate de către conducerea Statului

Adoptarea, de către școala de masă, a ideologiilor educației integrate impune adaptări la nivelul procesului de predare-învățare-evaluare – prin întocmirea unor documente speciale concretizate în programele de intervenție personalizată (PIP) și programele educative personalizate (PEP).

Programele de intervenție personalizată (PIP) și programele educative personalizate (PEP) presupun:

- **activități de învățare individualizată**, desfășurată sub îndrumarea unui cadru didactic specializat (profesorul de sprijin sau profesorul itinerant) care îl completează pe cadrul didactic de specialitate
- **adaptarea curriculumului**, realizată de către cadrul didactic specializat (profesorul de sprijin sau profesorul itinerant), împreună cu cadrul didactic de specialitate

- ***alegerea unor conținuturi ale învățării care să respecte atât cerințele curriculumului*** școlii de masă, cât și posibilitățile reale de comprehensiune și operare cu aceste conținuturi ale copilului cu C.E.S., toate acestea în așa fel încât să nu fie deteriorată calitatea învățării pentru ceilalți copii
- ***aplicarea unor strategii de predare-învățare*** care să faciliteze operarea cu conținuturile învățării, atât pentru elevul cu C.E.S. cât și pentru ceilalți elevi
- ***gestionarea diferențiată a timpului*** – se știe că fiecare individ are nevoie de timp pentru procesarea noilor informații; această perioadă de timp diferă de la copil la copil; una dintre caracteristicile de dezvoltare psihică a copilului cu C.E.S. (mai ales acolo unde există deficiență mintală) constă în nevoia unei perioade de timp mai îndelungate pentru procesarea informației noi
- ***organizarea spațiului clasei*** – trebuie să țină cont de copilul cu C.E.S. și de tipul deficienței acestuia
- ***utilizarea resurselor (atât a celor materiale, cât mai ales a celor umane)*** – facilitează integrarea copilului cu C.E.S. prin „ajutorul” pe care îl acordă în procesul instructiv educativ
- ***managementul clasei*** – trebuie să aibă în vedere organizarea activităților instructiv educative în forme flexibile de instruire; munca în echipe permite adaptări mai obiective ale procesului instructiv-educativ la particularitățile psiho-fizice ale copilului cu C.E.S., prin fixarea unor obiective operaționale diferențiate, alegerea unor conținuturi accesibile copilului cu C.E.S., aplicarea de strategii diferențiate de predare, etc.
- ***adaptări ale instrumentelor de evaluare***, cu accent pe formele de evaluare continuă care monitorizează progresul individual și facilitează planificarea activităților instructiv-educative pentru toți elevii

Scopurile educației integrate sunt: dezvoltarea sentimentului de apartenență la aceeași societate/comunitate , dezvoltarea unor comportamente adaptative naturale pentru toți copiii , dezvoltarea relațiilor de prietenie între toți copiii, dezvoltarea unor conduite dezirabile , sensibilizarea elevilor valizi față de capacitățile și nevoile copiilor cu CES , dezvoltarea încrederii în sine a copiilor cu C.E.S. prin interacțiunile cu ceilalți membri ai comunității, dezvoltarea capacităților intelectuale și a abilităților pentru toți elevii (elevii valizi și elevii cu C.E.S.).

Principii generale ale educației integrate sunt: Principiul dreptății sociale, Principiul egalității șanselor, Principiul opțiunii și deciziilor reale, Principiul non-categorizării, Principiul non-segregării, Principiul non-segregării, Principiul normalizării, Principiul dezinstituționalizării, Principiul integrării, Principiul incluziunii.

Aspectul problematic ce ține de integrarea și incluziunea educațională a copiilor cu CES din România prezintă anumite cauze: finanțare insuficientă, , specialiști puțini și slab pregătiți, necesitatea adaptării curriculare, lipsa unor spații special amenajate, neputința familiei, rușinea, disprețul, mila față de acești copii, lipsa educației populației privind această problematică, pregătirea insuficientă a cadrelor didactice în lucrul și experiența cu acești copii

O școală incluzivă de succes ar putea presupune: Egalitate și incluziune public afirmată, Cooperare eficientă, Roluri și responsabilități flexibile, Parteneriat cu părinții, care se implică în activitățile de planificare și implementare a strategiilor unei școli inclusive, Finanțare exclusivă din partea conducerii Statului privind salariile specialiștilor.

Analiză comparativă a diferențelor celor două instituții:

Școala integrată (centrare)	Școala incluzivă (centrare)
Nevoile elevilor speciali	Nevoile, drepturile tuturor elevilor
Schimbarea/Remedierea educabililor	Schimbarea școlii însăși după educabilii ei
Beneficiile elevilor cu CES	Beneficiile tuturor educabililor
Expertiza profesorilor integraționiști parțiali a specialiștilor	Experiența și inspirația responsabil procesată a fiecărui profesor
Intervenție predominant etnic-profesională, cu elemente remediale preluate din educația specială	Predare de calitate, precum toți educabilii, prin adecvare până la personalizare

Bibliografie

- Alexandru, C. (2008). Copiii cu dizabilități multiple. Educația incluzivă – deziderat al societății contemporane , mai 2008, Timișoara: Editura MacPixel.
- Cucuș, C. (1996). Pedagogie. Iași: Editura Polirom
- Kovacs, M. (2020). Educație incluzivă: Ghid pentru licee, București
- Roșan, A. (2015). Psihopedagogie specială. Iași: Editura Polirom.
- Verza, E. (1996) Psihopedagogie specială, București: Editura Didactică și Pedagogică
- Sancieru, M., Petrescu, E. (2013). Copiii cu dizabilități. București: UNICEF, România

Prof. Ghimpu Rodica
Școala Gimnazială Specială „Constantin Pufan”
Galați

Rolul psihologiei speciale în vederea îmbunătățirii calității vieții copilului cu CES

Omul se constituie într-un univers unic, irepetabil, deosebit de complex, fiecare individ reușind să realizeze pe parcursul vieții doar o infimă parte din ceea ce reprezintă potențialul său. În același timp, toți oamenii sunt absolut egali, cu șanse, drepturi și perspective egale: nu suntem cu nimic mai buni sau mai prejos decât oricare dintre semenii noștri.

Însă și oamenii care se nasc cu unele deficiențe sau care în urma unor împrejurări nefericite rămân cu un anume handicap au întotdeauna posibilități imense de a le depăși, de a se realiza plenar! Și de cele mai multe ori chiar ei sunt cei care ajung să valorifice mult mai fructuos resursele organismului uman. Acești semeni ai noștri, care obțin succesul în urma unui efort mult mai mare, în virtutea unor afecțiuni sau a unor lipsuri de ordin fiziologic, intelectual, sunt mult prea des condamnați, acuzați de cei din jur sau adeseori disprețuiți. Doar pentru că ei nu pot să-și formeze atât de ușor anumite abilități, priceperi, iar unele deprinderi, chiar de ordin elementar, devin imposibile pentru tot restul vieții, din cauză că le fusese afectat un anumit sistem, vital al organismului. Persoanele cu dizabilități nu pot face unele lucruri cu ușurință, cu îndemânare și pricepere (după cum nici noi nu aveam de la început aceste calități) și sunt nevoite să muncească într-o măsură infinit mai mare. Elevii cu cerințe educaționale speciale (CES) se confruntă cu dificultăți de învățare din cauza cărora le este mai greu să progreseze decât majorității elevilor de aceeași vârstă. Acești elevi au nevoie de o „ofertă educațională specială” aceasta fiind definită ca o ofertă „suplimentară” sau „diferită” de cea asigurată în general pentru elevii de aceeași vârstă în școlile obișnuite. Elaborarea unei oferte educaționale pentru elevii cu cerințe educaționale speciale pornește de la profesorul școlii de cultură generală.

Psihopedagogia specială a apărut ca o necesitate socială de a sintetiza, dezvolta, nuanța și adapta experiența altor științe (psihologie, pedagogie, medicină, sociologie, etc.) în vederea explicării dezvoltării persoanelor cu nevoi speciale (mai ales a celor cu dizabilități) pentru a se

realiza adaptarea școlară, profesională și socială având ca reper permanent creșterea calității vieții tuturor membrilor societății.

Consilierea psihopedagogică de grup sau individuală, a familiei sau a copilului, are un impact major asupra specialiștilor care abordează acest subiect, în cadrul societății contemporane, conform standardelor propuse aflate în continuă schimbare. Prin intermediul acesteia se poate facilita dezvoltarea unor conduite corespunzătoare, gestionarea unor situații-problemă, creșterea stimei de sine, diminuarea sau înlăturarea sentimentului de autoînvinovățire a părinților copiilor cu cerințe educaționale speciale pentru problemele cu care se confruntă aceștia, consolidarea sentimentului de apartenență la un grup, amplificarea gradului de interacțiune cu celelalte persoane din jur, astfel favorizându-se crearea unor relații bazate pe încredere, respect, empatie, toleranță, dar și îmbunătățirea relației părinte-copil.

Procesul de consiliere este adresat subiecților pentru a le facilita cunoașterea și lămurirea unor imprecizii sau neclarități asupra vieții personale, pentru realizarea obiectivelor pe care ei singuri și le-au propus, urmând să găsească soluții la dificultățile lor existențiale și să fie în stare să ia hotărâri pe baza unor analize efective ale potențialului de care aceștia dispun, în funcție de particularitățile de vârstă și de progres ale clienților și de încheierea unei relații pozitive între consilierul specializat și client.

Intervențiile de consiliere includ trei dimensiuni:

sarcina – indică pe cine sau ce urmărește intervenția de consiliere;

scopul intervenției – se referă la necesitatea acesteia, prevenirea sau ameliorarea eșecului școlar, dinamizarea evoluției personale și ocupaționale;

metoda de intervenție – precizează cum se realizează intervenția.

Consilierea individuală este activitatea prin care consilierul oferă o situație de învățare, iar consiliatul este susținut să-și înțeleagă propria situație și să prevadă altele viitoare, când va avea posibilitatea de a fructifica mult mai bine caracteristicile propriei personalități și potențialul pe care îl posedă. Consilierul relaționează cu elevii cu cerințe speciale pentru a-i sprijini fără a lua decizii în locul lor. Aceasta presupune luarea în seamă a unor principii: dreptul subiectului consiliat de a lua hotărâri singur, doar ghidarea acestuia în acest proces; stimularea consiliatului în vederea dezvoltării lui spre țelul propus; studierea problemei sau situației persoanei consiliate, prin acord comun în fixarea obiectivelor intervenției. Consilierea persoanelor cu dizabilități sau a elevilor cu cerințe educative speciale prezintă caracteristici specifice și se desfășoară în colaborare și cu alți specialiști (spre exemplu, medici, psihologi, psihopedagogi, asistenți sociali), implicând și familia.

În vederea dezvoltării personale a elevului cu cerințe speciale, consilierul își propune următoarele obiective: să identifice particularitățile psihointelectuale și aptitudinale ale elevului cu nevoi speciale și cerințele lui personale în domeniul educației; să prezinte oferta educațională acestor elevi; să analizeze situația materială a copilului, dar și beneficiile primite din partea statului sau a administrației locale. Programele de intervenție și serviciile de sprijin solicitate de serviciile de consiliere sunt productive atunci când evaluarea persoanei cu cerințe speciale (copil, adolescent, tânăr) este complexă și validă; de exemplu, împreună cu evaluările (medicală, socială), evaluarea psihologică ține cont de diversitatea culturală și lingvistică, de barierele de comunicare și factorii comportamentali, iar evaluarea pedagogică are în vedere limitele cerute de deficiență, corelate cu un curriculum școlar individualizat și cu programe specifice de pregătire profesională .

Asistența educațională a copilului cu cerințe educaționale speciale se efectuează individual, prin activități în timpul orelor de curs sau în grup, cu anumiți elevi care întâmpină dificultăți în învățare la anumite discipline școlare, recuperarea unor lipsuri în învățare și rezolvarea temelor pentru acasă, întocmirea de programe individualizate, a orarului de activitate, suporturi, materiale didactice suplimentare și implicarea părinților în aceste activități, precum și prin organizarea unor evenimente pentru diseminarea informațiilor referitoare la serviciile prestate. Are la bază următoarele principii: promovarea și executarea unor politici instituționale logice și eficiente, intervenția timpurie sporită, prevenirea eșecului școlar, orientarea resurselor către elevii care au cele mai mari cerințe speciale, colaborarea între personalul implicat și părinți, participarea activă a acestora din urmă.

Activitățile de asistență și consiliere psihologică pot fi de mai multe feluri: consiliere individuală, în grup/de grup a copiilor; a părinților sau a cadrelor didactice.

Asistența psihologică a copiilor cu deficiențe se desfășoară prin întâlniri individuale și de grup și cuprinde îndeplinirea unui întreg șir de acte de suport specializat pentru rectificarea impedimentelor în dezvoltarea lor personală și convingerea unei participări depline și de calitate la toate procesele școlare, dar și la cele din afara instituției de învățământ.

Consilierea psihologică este o dimensiune a intervenției prin care copiii aflați în dificultate li se oferă sprijin pentru soluționarea unor situații-problemă, școlare, sociale sau familiale.

Obiectivele principale ale consilierii psihologice sunt:

- promovarea stării de bine, a activă foarte bine o persoană din punct de vedere somatic, fiziologic, mental, emoțional, social și spiritual;
- dezvoltarea personală implică autocunoașterea și formarea unei imagini de sine optime, dezvoltarea abilităților de interacțiune interpersonală, a atitudinilor corecte, orientarea vocațională realistă;
- luarea unor măsuri pentru a preveni instaurarea unor comportamente inoportune, incertitudinea față de propria persoană, contradicțiile intra- și interpersonale, inadecvare socială.

Atribuțiile principale ale psihologului în asistența copiilor cu CES sunt:

- evaluare, prin raportarea la normele și standardele actuale, prin diverse metode, procedee specifice pentru a evalua procesele psihice de dezvoltare a personalității, în totalitatea ei;
- asistență, include sprijinul, examinarea, consilierea, ghidarea copiilor care sunt purtători de anumite deficiențe în dezvoltare în vederea ameliorării, înlăturării acestora;
- prevenire, prevede evitarea trecerii copiilor în situații de dificultate;
- asistență sau consiliere, implică suportul, consilierea cadrelor didactice, a părinților sau reprezentanților lor, altor adulți care lucrează cu copilul cu CES.

Concluzii: Educația specială pentru persoanele cu deficiență / handicap și a celor cu probleme de adaptare, dezvoltare, învățare, implică un proces de intervenție specifică concretizat în oferirea de servicii de reabilitare / recuperare de natură medicală, psihopedagogică socioprofesională, precum și programe care să conducă la nivele funcționale fizice, psihice și sociale corespunzătoare capacităților personale, la obținerea unui grad mai mare de autonomie personală și socială."

Bibliografie:

- Batiste, Jenica. (2016) *Rolul consilierului școlar în integrarea/incluziunea copiilor cu cerințe educaționale speciale*. In: Revista de Asistență Educațională; Nr. 4;
- Bulat, G., RUSU, N. (2015) *Suportul educațional. Asistența copiilor cu cerințe educaționale speciale: Ghid metodologic*. Chișinău: Bons Offices,
- Cernei, A. (2019) *Educația incluzivă: dimensiuni, provocări, soluții. În: Materialele Conferinței științifico-practice internaționale*. Ediția a V-a. Bălți: S.n.,
- Ghergut, A. (2013) *Sinteze de psihopedagogie specială. Ghid pentru concursuri și examene de obținere a gradelor didactice*. Ediția a III-a. Iași: Polirom,
- Negrubeda-Tverdohleb, T. (2013). *Particularitățile adaptării elevilor claselor primare la condiții noi educaționale*. Chișinău: Sirius,
- Pereteatcu, M., Zorilo, L. (2011) *Educația incluzivă în școală: Suport didactic pentru coordonatorii educației incluzive*. Chișinău: Institutul de Formare Continuă,
- Verza, E. (1995), *Psihopedagogie specială – manual pentru școli normale*, București,

prof. Georgescu Mihaela Simona

Școala Gimnazială Galeșu

Test de evaluare - Mulțimi

Subiectul I

Încercuiți litera corespunzătoare răspunsului corect.

(30 puncte)

- 5p** 1. Numărul divizorilor lui 12 este:
 a) 6   b) 4   c) 5   d) 8
- 5p** 2. Dacă $(a,b)=6$ și $[a,b]=36$, atunci produsul numerelor a și b este:
 a) 108   b) 216   c) 36   d) 180
- 5p** 3. Cel mai mare număr de forma $\overline{1x2y}:5$ este:
 a)1925   b)1920   c)1525   d)1525
- 5p** 4. Cel mai mare divizor comun al numerelor 30 și 45 este egal cu:
 a) 3   b) 15   c) 5   d) 1
- 5p** 5. Cel mai mic multiplu comun al numerelor 18 și 24 este:
 a) 72   b) 48   c) 6   d) 144
- 5p** 6. Ana afirmă că numerele 18 și 33 sunt prime între ele. Afirmatia Anei este:
 a) adevărată   b) falsă

Subiectul al II-lea

(60 puncte)

Scrieți rezolvările complete

15p	1. Fie $(a,b)=18$ și $a+b=162$. Determinați numerele a și b .
15p	2. Determinați cel mai mic număr de creioane pe care le are Maria, știind că dacă le grupează câte 4, 6 sau 5, îi rămân de fiecare dată 3 creioane.
20p	3. Calculați: a) (144, 36, 108) b) [25, 150, 120]
10p	4. Determinați numerele de forma $\overline{1x4y}:12$.

Se acordă 10 puncte din oficiu

Timp de lucru 50 minute

prof. Georgescu Mihaela Simona
Școala Gimnazială Galeșu

Studiu de specialitate: Teorema sinusului

Fie ABC un triunghi cu $AB=c$, $AC=b$, $BC=a$ și R raza cercului circumscris triunghiului. Atunci are loc egalitatea:

$$\frac{a}{\sin A} = \frac{b}{\sin B} = \frac{c}{\sin C} = 2R.$$

Demonstrație.

i. Fie ABC un triunghi ascuțitunghic și $AT \perp BC$, $BS \perp AC$.

În triunghiurile ATB și ATC avem:

$$\left. \begin{array}{l} \sin B = \frac{AT}{AB} = \frac{AT}{c} \Rightarrow AT = \sin B \cdot c \\ \sin C = \frac{AT}{AC} = \frac{AT}{b} \Rightarrow AT = \sin C \cdot b \end{array} \right\} \Rightarrow \sin B \cdot c = \sin C \cdot b \Rightarrow \frac{c}{\sin C} = \frac{b}{\sin B} \quad (1)$$

În triunghiurile ASB și BSC avem:

$$\left. \begin{array}{l} \sin A = \frac{BS}{AB} = \frac{BS}{c} \Rightarrow BS = \sin A \cdot c \\ \sin C = \frac{BS}{BC} = \frac{BS}{a} \Rightarrow BS = \sin C \cdot a \end{array} \right\} \Rightarrow \sin A \cdot c = \sin C \cdot a \Rightarrow \frac{a}{\sin A} = \frac{c}{\sin C} \quad (2)$$

Din relațiile (1) și (2) avem egalitatea $\frac{a}{\sin A} = \frac{b}{\sin B} = \frac{c}{\sin C}$.

Construim în continuare $\mathcal{C}(O,R)$, cercul circumscris triunghiului ABC .

Ducem diametrul BQ , $BQ = 2R$. Avem $m(\sphericalangle BAC) = m(\sphericalangle BQC) = \frac{m(BC)}{2}$, triunghiul BCQ

este triunghi dreptunghic pentru că unghiul BCQ subîntinde între laturile sale un diametru.

Așadar în triunghiul BQC , $\sin Q = \frac{BC}{BQ} = \frac{a}{2R} \Rightarrow \sin A = \frac{a}{2R} \Rightarrow \frac{a}{\sin A} = 2R$.

Analog,

$$m(\sphericalangle BCA) = m(\sphericalangle BQA) = \frac{m(AB)}{2}, \quad m(\sphericalangle BAQ) = 90^\circ \Rightarrow \sin Q = \frac{AB}{BQ} = \frac{c}{2R} \Rightarrow \sin C = \frac{c}{2R} \Rightarrow \frac{c}{\sin C} = 2R.$$

Dacă vom construi diametrul AP vom avea:

$$m(\sphericalangle ABC) = m(\sphericalangle APC) = \frac{m(AC)}{2}, \quad m(\sphericalangle ACP) = 90^\circ \Rightarrow \sin P = \frac{AC}{AP} = \frac{b}{2R} \Rightarrow \sin B = \frac{b}{2R} \Rightarrow \frac{b}{\sin B} = 2R.$$

$$\text{Așadar } \frac{a}{\sin A} = \frac{b}{\sin B} = \frac{c}{\sin C} = 2R.$$

ii. Fie triunghiul ABC este obtuzunghic, $AT \perp BC$, $BS \perp AC$.

În triunghiurile BTA și CTA avem:

$$\left. \begin{array}{l} \sin B = \frac{AT}{AB} = \frac{AT}{c} \Rightarrow AT = \sin B \cdot c \\ \sin C = \frac{AT}{AC} = \frac{AT}{b} \Rightarrow AT = \sin C \cdot b \end{array} \right\} \Rightarrow \sin B \cdot c = \sin C \cdot b \Rightarrow \frac{c}{\sin C} = \frac{b}{\sin B}. \quad (1)$$

$$\text{Cum } \sin x = \sin(\pi - x) \Rightarrow \sin(BAC) = \sin(BAS) \Rightarrow \text{în triunghiul } BSA, \sin A = \frac{BS}{BA} = \frac{BS}{c}.$$

$$\triangle CTA \sphericalangle \triangle CSB \Rightarrow \frac{CT}{CS} = \frac{TA}{SB} = \frac{CA}{CB} \Rightarrow \frac{AT}{BS} = \frac{b}{a} \Rightarrow BS = \frac{AT \cdot a}{b}.$$

$$\sin A = \frac{BS}{c}, \quad BS = \frac{AT \cdot a}{b} \Rightarrow \sin A = \frac{AT \cdot c}{bc} = \frac{\sin B \cdot a}{b} \Rightarrow \frac{a}{\sin A} = \frac{b}{\sin B}. \quad (2)$$

$$\text{Din relațiile (1) și (2) avem egalitatea } \frac{a}{\sin A} = \frac{b}{\sin B} = \frac{c}{\sin C}.$$

Construim în continuare $\mathcal{C}(O,R)$, cercul circumscris triunghiului ABC .

Ducem diametrul AP , $AP = 2R$. Avem $m(\sphericalangle BAC) = m(\sphericalangle APC) = \frac{m(AC)}{2}$, triunghiul ACP

este triunghi dreptunghic pentru că unghiul PCA subîntinde între laturile sale un diametru.

$$\text{Așadar în triunghiul } PCA, \sin P = \frac{AC}{AP} = \frac{b}{2R} \Rightarrow \sin B = \frac{b}{2R} \Rightarrow \frac{b}{\sin B} = 2R.$$

Analog,

$$m(\sphericalangle BCA) = m(\sphericalangle BPA) = \frac{m(AB)}{2}, \quad m(\sphericalangle ABP) = 90^\circ \Rightarrow \sin P = \frac{AB}{AP} = \frac{c}{2R} \Rightarrow \sin C = \frac{c}{2R} \Rightarrow \frac{c}{\sin C} = 2R.$$

Concluzia este imediată.

iii. Fie triunghiul ABC dreptunghic în A , $AT \perp BC$.

În triunghiurile BDA și ADC avem $\sin B = \frac{AD}{c}$, $\sin C = \frac{AD}{b} \Rightarrow \frac{b}{\sin B} = \frac{c}{\sin C}$ (1). În triunghiul

ABC $\sin B = \frac{b}{a}$, $\sin C = \frac{c}{a}$ (2). Înlocuind în relația (1) relația (2) și ținând cont de faptul că în

triunghiul dreptunghic centrul cercului circumscris triunghiului coincide cu mijlocul ipotenuzei, obținem concluzia.

prof. Georgescu Mihaela Simona
Școala Gimnazială Galeșu

Studiu de specialitate: Metode de brainstorming - metodă centrată pe elev

Metodele de învățare centrate pe elev fac lecțiile interesante, sprijină elevii în înțelegerea conținuturilor pe care să fie capabili să le aplice în viața reală.

Brainstormingul este o metodă care ajută la crearea unor idei și concepte creative și inovatoare. Pentru un brainstorming eficient, inhibițiile și criticile suspendate vor fi puse de-o parte. Astfel exprimarea va deveni liberă și participanții la un proces de brainstorming își vor spune ideile și părerile fără teama de a fi respinși sau criticați. Se expune un concept, o idee sau o problemă și fiecare își spune părerea despre cele expuse și absolut tot ceea ce le trece prin minte, inclusiv idei comice sau inaplicabile.

Etapele unui brainstorming eficient sunt următoarele:

- ❖ *deschiderea sesiunii de brainstorming* în care se prezintă scopul acesteia și se discută tehnicile și regulile de bază care vor fi utilizate;
- ❖ *perioada de acomodare* durează 5-10 minute și are ca obiectiv introducerea grupului în atmosfera brainstormingului, unde participanții sunt stimulați să discute idei generale pentru a putea trece la un nivel superior;
- ❖ *partea creativă a brainstormingului* are o durată de 25-30 de minute. Este recomandabil ca în timpul derulării acestei etape, coordonatorul (profesorul) să amintească timpul care a trecut și cât timp a mai rămas, să “prezeze” participanții și în finalul părții creative să mai acorde câte 3-4 minute în plus. În acest interval de timp grupul participant trebuie să fie stimulat să-și spună părerile fără ocolișuri.
- ❖ la sfârșitul părții creative coordonatorul brainstormingului *clarifică ideile* care au fost notate și puse în discuție și verifică dacă toată lumea a înțeles punctele dezbătute. Este momentul în care se vor elimina sugestiile prea îndrăznețe și care nu sunt îndeajuns de pertinente. Se face și o evaluare a sesiunii de brainstorming și a contribuției fiecărui participant la derularea sesiunii. pentru a stabili un *acord obiectiv* cei care au participat la brainstorming își vor spune părerea și vor vota cele mai bune idei. Grupul supus la acțiunea de brainstorming trebuie să stabilească singuri care au fost ideile care s-au pliat cel mai bine pe conceptul dezbătut.

Pe timpul desfășurării brainstormingului participanților nu li se vor cere explicații pentru ideile lor. Aceasta este o greșeală care poate aduce o evaluare prematură a ideilor și o îngreunare a procesului în sine.

Brainstormingul funcționează după principiul: *asigurarea calității prin cantitate și își propune să elimine exact acest neajuns generat de autocritică.*

Prezentarea metodei brainstorming în cadrul lecției de recapitulare a cunoștințelor la clasa a VII-a

ETAPA 1. Scrierea problemei pe tablă.

Într-un triunghi dreptunghic ABC , $m(\sphericalangle A) = 90^\circ$, $AD \perp BC$, $D \in BC$, $tg(\sphericalangle BAD) = \frac{3}{4}$ și

$$DC = 48 \text{ cm.}$$

Determinați lungimile laturilor triunghiului și valorile funcțiilor trigonometrice ale unghiurilor B și C .

ETAPA 2. Exprimarea cât mai rapidă a tuturor ideilor legate de rezolvarea problemelor. Nu se admit critici, elevii sunt încurajați să își exprime ideile cât mai rapid. Ei trebuie să propună metodele de rezolvare care le vin în minte în acel moment.

De exemplu, unii elevi unii elevi pot sugera modul de realizare a unei figuri cât mai corecte.

ETAPA 3. Notarea pe tablă a tuturor ideilor. Anunțarea unei pauze pentru așezarea ideilor.

Elevilor li se cere să reflecteze asupra acestor idei.

ETAPA 4. Reluarea ideilor și clasificarea lor pe categorii: teorema catetei, teorema înălțimii, teorema lui Pitagora, funcțiile trigonometrice.

ETAPA 5. Analiza critică, evaluarea, argumentarea ideilor.

Se pot pune întrebări de tipul: “Cine este BD ? Cum ne ajută tangenta să aflăm cateta ?” etc.

ETAPA 6. Afișarea ideilor rezultate.

Indicații de rezolvare:

- ✓ Construim triunghiul;
- ✓ Calculăm tangenta unghiului BAD ;

$$tg A = \frac{BD}{AD} = \frac{3}{4} \Rightarrow BD = 4k; AD = 4k;$$

$$4k = \sqrt{BD \cdot AD} \Rightarrow 16k^2 = 4k \cdot 48 \Rightarrow 16k = 4 \cdot 48 \Rightarrow k = 12.$$

- ✓ Se calculează lungimile laturilor triunghiului și valorile funcțiilor trigonometrice.

Prof. Nedelea Elena-Simona
Liceul Tehnologic Cisnădie, județul Sibiu

Linia devenirii în roman - între reprezentare și interpretare: studiu de specialitate

Romanul este genul epocii moderne. Ceea ce caracterizează romanul este faptul că acesta aduce în fața cititorului o lume complexă. Prin invocarea unui destin, oferă o cuprindere care înseamnă complexitatea existenței. Caracterul proteic al romanului de gen *deschis* a fost adesea formulat: „romanul este un gen învingător în epocile moderne” (Andre Malraux), „singurul gen în devenire printre genurile finite sau parțial moarte” (M. Bahtin).

Forster arată că dincolo de eterogenitatea genului, romanul păstrează două constante: **POVESTIREA** și **PERSONAJELE**. Ele trebuie să existe pentru ca opera să poată fi numită roman. În „Încercarea labirintului”, Mircea Eliade considera că „interesul nostru pentru narațiune face față nevoii noastre de a trăi în lume”. Așadar, coloana vertebrală a romanului rămâne *povestirea*. Romanul răspunde unei nevoi funciare a omului, aceea a alterității, a nevoii de a se vedea în altă ipostază. Tot astfel, Michel Zerafa încerca să circumscrie trăsăturile esențiale ale genului: romanul este un gen narativ care se bazează pe povestire, este o istorie fictivă și are caracter istoric (sub raport estetic există o istoricitate – la originile sale romanul se desparte de epopee, creându-se aici diferența specifică, caracterul istoric: romanul aduce și intră într-o istorie reală, face trecerea de la lumea închisă, divină, permanentă, neschimbabilă a epopeei, către o istorie reală, schimbătoare, deschisă, plină de întrebări, trecătoare, pe care romanul o raportează la ordinea divină și încearcă să descifreze ce înseamnă această trecere, *DEVENIREA*. Pentru roman, obsesia istorică a devenirii va rămâne permanent, chiar când romanul secolului al XX-lea neagă această devenire prin forma unei opoziții radicale.

Romanul a început prin a fi o cronică a vieții reale printr-un paralelism al textului față de istorie: pentru Balzac romanul reface determinismul istoriei reale căutându-și resorturile, la Stendhal istoria devine ușor suspectă; la Faulkner și Kafka linia devenirii istorice este infirmată, chiar absurdă; pentru Proust problema istoriei, generic - a timpului -, este cheia discursului, tocmai încercarea de supunere a timpului și depășirea lui sunt semnul recunoașterii timpului; la Balzac, Dickens și Zola adevărul istoric se situează sub semnul determinismului; pentru Proust și Joyce realitatea nu este mai puțin istorică, dar acest caracter istoric rezultă din

confruntarea între timpul faptelor și spațiul conștiinței umane. Reprezentativ pentru noul roman francez este faptul că lejeritatea raportării la istorie crește, asistăm la o bulversare a cronologiei, o fragmentare a existenței, subiectul romanului concentrându-se asupra destinului, a condiției umane supuse semnelor istoriei. În lucrarea „Arca lui Noe. Eseu despre romanul românesc” a lui Nicolae Manolescu, Urmuz este comparat cu Hortensia Papadat – Bengescu: în viziunea criticului Urmuz înțelege că istoria s-a schimbat. Modificările retorice se îndepărtează de la paralelismul cu istoria. Retorica romanului are un caracter istoric, dar ea nu vizează un paralelism cu istoria propriu-zisă. Pornind de la *istoricitate*, romanul reflectă voința de cunoaștere a omului în lume, un paralelism cu evoluția din domeniile cunoașterii. Aici se produc mutațiile esențiale.

Evoluția propriu-zisă a scriiturii romanului se petrece oferindu-ne câteva mari tipologii: doricul, ionicul și corinticul (N. Manolescu).

Romanul doric se definește ca fiind unul mimetic prin „aliniamentul cu istoria reală” (N. Manolescu), roman al istoricității și socialității omului prin narațiunea cronologică, urmând cronologia timpului obiectiv, fără întoarcere, coordonarea exactă a vieții. Este romanul omului dominat de eveniment, al iluziilor, ce ne face să ne închipuim și să colaborăm bazându-ne pe credibilitatea lui, pe mult-proclamatul *adevăr*. Este romanul obiectiv, cu narator de tip demiurgic, omniscient, omnipotent și omniprezent. Acesta se impune încă din Renaștere (Rabelais, Cervantes), evoluează spre eroic și comic în secolul al XVIII-lea (Diderot, Rousseau, Goethe) pentru ca în secolul al XIX-lea să recâștige forma totală (Dostoievski). Modelul exemplar: Balzac.

Ce înseamnă modelul Balzac? O formulă modernă a *mimesis*-ului, a esteticii reprezentării. Sau, în termeni manolescieni romanul istoriei omului dominat de eveniment, roman determinist. Romanul încearcă să introducă în spațiul ficțiunii o lume reală, adevărată, în sensul descoperirii înțelesului ei mai adânc. De ce „adevărul vieții”? Realismul, spre deosebire de clasicism, impune ideea că adevărul romanului rezultă din experiența comună a autorului cu cititorul. De aceea omnisciența autorului rămâne fundamentală la Balzac sau Tolstoi.

Romanul ionic își face un subiect predilect din *eu*, alunecă spre subiectivitate, astfel încât terminologia romanului se modifică iar accentul se deplasează de la viața exterioară la viața interioară a personajului, urmărind procesele inconștiente ce pun în mișcare mecanismele afective ale eului. Așadar, *Eul* devine subiectul predilect al romanului, flexibil, imprevizibil, elastic, a cărui imagine tradițională este total tulburată și modificată. Din *reprezentativ* romanul

devine *interpretativ*. Analiza (procedeu mediat, indirect, cu referiri la comportament, îmbrăcăminte etc.), monologul (transcrierea directă a gândului), fluxul (pornirea conștiinței profunde) pun în paranteză realitatea exterioară sau se rup total de ea, urmărind caracterul irațional al trăirilor. Astfel, romanul secolului al XX-lea din etapa ionicului este subiectiv, ca o reacție împotriva realismului și naturalismului, relatarea este fragmentară, relativă, la persoana I, timpul este subiectiv, apar introspecția și fluxul conștiinței, naratorul este subiectiv și se identifică cu personajul. Modelul exemplar: Proust.

Modelul Proust reflectă o viziune conformă cu filosofia bergsoniană și freudismul. Ea exprimă capacitatea reală și performantă a individului de a dialoga cu multiplele forme ale realității (intuiții, impresii, senzații etc.), acestea conducând mult mai exact la dezvăluirea esențelor, la „captarea concretului prin intuiție” (Henri Bergson). Conform lui Bergson, trăirea prin intuiție produce declanșarea amintirilor și, deci, aducerea trecutului în prezent. Proust vede în acest mecanism puterea artei asupra timpului. Timpul dobândește calitate prin recuperare. Ideea e că nu reținem trecutul, ci îl trăim din nou. Între evenimentul relatat și cel întâmplat nu există identitate. Toată opera lui Proust poartă *MARCA TIMPULUI*. Trecutul nu moare niciodată și prin *povestirea neprestabilită* trăim simultan două evenimente: cel prezent, al momentului narării, și cel trecut, al narațiunii. Textul lui Proust mărturisește efortul de găsire a *timpului pierdut* („În căutarea timpului pierdut”).

În cea de-a treia etapă, corinticul, romanul încearcă să se întoarcă spre sine: depersonalizarea, absurdul, ruperea comunicării. Este *etapa antimimetică*, când ruperea de realitate este evidentă. Cuprinde romanul textual, antiromanul, romanul parabolic, roman al fanteziei trăind din deformare, iregularitate, contradicții, un roman ce aduce în prim-plan o lume labirintică. Autorul recunoaște că este o literatură în pagină, deci artificialitatea. E așezat sub semnul viziunii manieriste în sensul lui Hocke, prin care se încearcă să se dea o altă ordine lumii prin ruperea de canoanele clasice, viziunea deformată asupra lumii și personajelor.

Așadar, romanul secolului al XX-lea înseamnă recunoașterea că literatura nu poate concura viața, nu poate decât s-o literalizeze în cazul în care nu renunță la mimetism. Rezultatul este acela că literatura, urmărind esența lumii nu poate decât s-o reconstituie într-o altă ordine. Jocul romanului începe prin mimetism, caută apoi autenticitatea (subiectivitatea ca maximă obiectivare) pentru a se transforma apoi în antiliteratură. Linia *DEVENIRII* în roman curge între reprezentare și interpretare.

BIBLIOGRAFIE:

1. Bahtin, M., *Probleme de literatură și estetică*, Editia: 1982;
2. E.M. Forster, *Aspecte ale romanului*, Editura pentru Literatură Universală, 1968;
3. Manolescu, Nicolae, *Arca lui Noe. Eseu despre romanul românesc*, Editura Gramar, București, 1999;
4. Munteanu, Basil, *Panorama literaturii române*, Editura Aius, 2023

Prof. Nedelea Elena-Simona
Liceul Tehnologic Cisnădie, județul Sibiu

Test de evaluare sumativă: Limba și literatura română – *Basmul cult* (Clasa a X-a)

- Pentru rezolvarea corectă a tuturor cerințelor din Partea I și din Partea a II-a se acordă 90 de puncte. Din oficiu se acordă 10 puncte.
- Timpul efectiv de lucru este de 45 de minute.

PARTEA I

(60 de puncte)

1. Formulează, în 30 – 50 de cuvinte, un enunț în care să definești basmul cult.

(10p./5p./0p.)

2. Identifică, prin încercuire, trei caracteristici ale basmului cult.
- a) Acțiunea se desfășoară într-un timp și spațiu bine precizate la începutul textului.
  - b) Conflictul basmului este întotdeauna lupta dintre bine și rău.
  - c) Caracterul tradițional, oral, anonim și colectiv.
  - d) Existența planurilor real și supranatural (fabulos).
  - e) Prezența formulelor specifice (introdutive, mediane și finale). (9p./6p./3p.)

3. Încercuiește seria care ilustrează caracteristici ale artei narative a lui Creangă:

- a) limbajul metaforic, oralitatea stilului, caracterul colectiv
- b) umanizarea și localizarea fantasticului, erudiția paremiologică
- c) nucleeele epice, formulele specifice, umorul (6p.)

4. Stabilește, prin încercuire, valoarea de adevăr a următoarelor enunțuri:

A – F Creangă valorifică teme și motive universale, de circulație sud-est europeană, precum: călătoria, încercarea puterii, prietenii devotați, apa vie și apa moartă.

A – F Rolul dialogului în arta povestirii lui Creangă este de a dinamiza acțiunea și de a caracteriza personajele.

A – F Ajunși la curtea împăratului Verde, Spânul îl supune pe Harap Alb la trei probe: aducerea salășilor din Grădina Ursului, aducerea pieii cerbului cu cap cu tot și trecerea peste podul de peste prăpastie.

A – F Mezinul reușește să treacă peste proba tatălui său cu ajutorul sfaturilor Sfintei Miercuri.

A – F Proba podului reprezintă trecerea spre altă etapă a vieții.

(5x2p.=10p.)

5. Formulează enunțuri pentru următoarele cerințe:

a) Care este semnificația numelui „Harap-Alb”?

_____
 _____(5p.)

b) Explică sensul călătoriei prezente în text?

_____
 _____(5p.)

c) Argumentează, în 30-50 de cuvinte, ce valoare are pentru prinț jurământul pe paloș?

_____
 _____
 _____
 _____
 _____(5p.)

d) Menționează două elemente care ilustrează planul real al basmului.

_____
 _____(5p.)

e) Numește două trăsături ale personajului principal.

_____
 _____(5p.)

PARTEA a II-a**(30 de puncte)**

Redactează un text de cel puțin 150 de cuvinte, în care să-ți prezinți punctul de vedere despre moralitatea basmului lui Ion Creangă, pornind de la textul următor:

„*Povestea lui Harap-Alb e un chip de a dovedi că omul de soi bun se vedește sub orice strai și la orice vârstă.*” (George Călinescu, *Ion Creangă. Viața și opera*)

În redactarea textului tău, vei avea în vedere:

- să structurezi textul în părți clare: introducere, cuprins, încheiere; (3p.)
- să prezinți două argumente privind caracterul moralizator al basmului, pe care să le susții cu exemple din text; (12p./6p./0p.)
  - să organizezi ideile în mod logic, argumentat; (8p./4p./0p.)
- să respecti normele ortografice și de punctuație; (6p.- la fiecare 3 greșeli se scade 1 p.)
- să scrii lizibil. (1p.)

BAREMUL DE EVALUARE ȘI NOTARE**TEST Limba și literatura română – *Basmul cult*, Clasa a X-a**

Pentru rezolvarea corectă a tuturor cerințelor din Partea I și din Partea a II-a se acordă 90 de puncte. Din oficiu se acordă 10 puncte.

PARTEA I**(60 de puncte)**

6. Formularea, în 30 – 50 de cuvinte, a unui enunț care să cuprindă definiția basmului cult.

(evidențierea trăsăturilor basmului cult: 10p./ evidențierea parțială a trăsăturilor basmului cult: 5p./ niciun răspuns sau răspuns greșit: 0p.)
7. Identificarea celor 3 caracteristici ale basmului cult: b), d) și e). (3x3p.= 9p.)
8. Seria care ilustrează caracteristici ale artei narative a lui Creangă: a) umanizarea și localizarea fantasticului, erudiția paremiologică (6p.)
9. Stabilirea, prin încercuire, a valorii de adevăr a enunțurilor date, în ordine: A, A, F, F, A (5x2p.=10p.)

10. Formularea enunțurilor - răspuns pentru următoarele cerințe:

- f) Evidențierea semnificației numelui „Harap-Alb” (5p./0p.)
- g) Explicarea sensului călătoriei prezente în text (5p./0p.)
- h) Argumentarea, în 30-50 de cuvinte, a valorii pentru print a jurământului pe paloș (5p./0p.)
- i) Menționarea celor două elemente care ilustrează planul real al basmului. (5p./0p.)
- j) Numirea a două trăsături ale personajului principal. (5p./0p.)

PARTEA a II-a

(30 de puncte)

În redactarea textului se vor avea în vedere:

- structurarea textului în părți clare: introducere, cuprins, încheiere; (3p.)
- prezentarea a două argumente privind caracterul moralizator al basmului, susținute cu exemple din text; (12p./6p./0p.)
  - organizarea ideilor în mod logic, argumentat; (8p./4p./0p.)
- respectarea normelor ortografice și de punctuație; (6p.- la fiecare 3 greșeli se scade 1 p.)
- scris lizibil. (1p.)

Prof. Nedelea Elena – Simona
Liceul Tehnologic Cisnădie, județul Sibiu

Test de evaluare sumativă: Limba și literatura română – *Originea și evoluția limbii române* (Clasa a XI-a)

- Pentru rezolvarea corectă a tuturor cerințelor din Partea I și din Partea a II-a se acordă 90 de puncte. Din oficiu se acordă 10 puncte.
- Timpul efectiv de lucru este de 45 de minute.

PARTEA I

(60 de puncte)

1. Formulează, în 30 – 50 de cuvinte, un enunț în care să definești procesul de romanizare.

(10p./5p./0p.)

2. Identifică, prin încercuire, trei argumente care să justifice faptul ca limba română este o limbă romanică.

- Limba română a menținut structura gramaticală a limbii latine.
- În absența unor dovezi științifice care să clarifice incontestabil proveniența, cuvintele considerate ca aparținând fondului traco-dac sunt relativ puține.
- La nivelul lexicului, româna preia, reorganizând și simplificând, declinările substantivelor și cazul ablativ.
- Limba română preia o majoritate covârșitoare de cuvinte din limba latină, semnificativă fiind frecvența lor în uzul curent.
- Limba română s-a format în spațiul carpato-danubiano-pontic. (9p./6p./3p.)

3. Încercuiește seria care cuprinde doar cuvinte preluate din limba latină:

- a iubi, a munci, nevastă, monah, cafea
- amic, a avea, a fi, a cânta, mamă
- abțipild, diblu, șurub, barman, lider

(6p.)

4. Stabilește, prin încercuire, valoarea de adevăr a următoarelor enunțuri:

A – F În prima fază a dezvoltării ei, limba română veche – care se vorbea pe întreg teritoriul locuit de strămoșii de la nord de Dunăre – este denumită *româna comună*.

A – F Latinitatea limbii române a fost folosită ca argument pentru susținerea drepturilor românilor din Transilvania.

A – F Prin latinitate se înțelege originea pur romană a poporului și a limbii noastre.

A – F Primele tipăriri în limba română cu alfabet latin aparțin diaconului Coresi și reprezintă cărți de cult tipărite la Brașov între 1560-1581.

A – F Până în secolul al XVII-lea, limbile oficierii cultului divin în biserică erau slavona și greaca.

(5x2p.=10p.)

5. Formulează enunțuri pentru următoarele cerințe:

a) Care este primul text scris în limba română, cunoscut și păstrat până astăzi, și care este anul datării?

_____ (5p.)

b) În ce secol limba română începe să fie utilizată în biserică în oficierea cultului divin?

_____ (5p.)

c) Care sunt cele patru dialecte ale limbii române comune, de la nord și sud de Dunăre?

_____ (5p.)

d) Menționează două elemente care ilustrează contribuția mitropolitului Dosoftei la formarea limbii române poetice, evidențiate în „Psaltirea în versuri”.

_____
_____ (5p.)

e) Numește o caracteristică a predicilor lui Antim Ivireanul.

_____
_____ (5p.)

PARTEA a II-a**(30 de puncte)**

Citește cu atenție textul:

„Într-o îndepărtată analogie cu experimentul acesta biologic – atât de convingător în simplitatea sa – se poate spune că în spiritul românesc e dominantă latinitatea, liniștită și, prin excelență culturală. Avem însă un bogat fond latent slavo-trac, exuberant și vital, care oricât ne-am împotrivi, se desprinde uneori din corola necunoscutului, răsărind puternic în conștiințe. Simetria și armonia latină ne e adeseori sfârtecată de furtuna care fulgeră molcom în adâncimile oarecum metafizice ale sufletului românesc.

E revolta fondului nostru nelatin.”

(Lucian Blaga - „Revolta sufletului nostru nelatin”)

Redactează un text de cel puțin 150 de cuvinte, în care să-ți prezinți punctul de vedere despre latinitatea limbii române, pornind de la ideea de „mixtură” între fondul latin și cel nelatin, enunțată în textul dat.

În redactarea textului tău, vei avea în vedere:

- să structurezi textul în părți clare: introducere, cuprins, încheiere; (3p.)
- să prezinți două argumente în susținerea ideii de „mixtură” între fondul latin și cel nelatin, pe care să le susții cu exemple din text; (12p./6p./0p.)
  - să organizezi ideile în mod logic, argumentat; (8p./4p./0p.)
- să respecti normele ortografice și de punctuație; (6p.- la fiecare 3 greșeli se scade 1 p.)
- să scrii lizibil. (1p.)

BAREMUL DE EVALUARE ȘI NOTARE**TEST Limba și literatura română – Originea și evoluția limbii române, Clasa a XI-a**

Pentru rezolvarea corectă a tuturor cerințelor din Partea I și din Partea a II-a se acordă 90 de puncte. Din oficiu se acordă 10 puncte.

PARTEA I**(60 de puncte)**

6. Formularea, în 30 – 50 de cuvinte, a unui enunț în care să se definească procesul de romanizare: definire completă: 10p./definire parțială: 5p./ niciun răspuns sau răspuns greșit: 0p.)
7. Identificarea, prin încercuire, a celor trei argumente care să justifice faptul ca limba română este o limbă romanică: a), b) și d). (9p./6p./3p.)

8. Seria care cuprinde doar cuvinte preluate din limba latină:

b)amic, a avea, a fi, a cânta, mamă (6p.)

9. Stabilirea, prin încercuire, a valorii de adevăr a enunțurilor date, în ordine: A, A, F, F,F.

(5x2p.=10p.)

10. Formularea enunțurilor:

f) Numirea primului text scris în limba română, cunoscut și păstrat până astăzi, și a anului datării (5p./0p.)

g) Numirea secolului în care limba română începe să fie utilizată în biserică în oficierea cultului divin (5p./0p.)

h) Numirea celor patru dialecte ale limbii române comune, de la nord și sud de Dunăre (5p./0p.)

i) Menționarea a două elemente care ilustrează contribuția mitropolitului Dosoftei la formarea limbii române poetice, evidențiate în „Psaltirea în versuri” (5p./0p.)

j) Numirea unei caracteristici a predicilor lui Antim Ivireanul. (5p./0p.)

PARTEA a II-a

(30 de puncte)

În redactarea textului se va avea în vedere:

- structurarea textului în părți clare: introducere, cuprins, încheiere; (3p.)

- prezentarea a două argumente în susținerea ideii de „mixtură” între fondul latin și cel nelatin, cu exemple din text; (12p./6p./0p.)

- organizarea ideilor în mod logic, argumentat; (8p./4p./0p.)

- respectarea normelor ortografice și de punctuație; (6p.- la fiecare 3 greșeli se scade 1 p.)

- scris lizibil. (1p.)

Prof. înv. primar Beca Mariana
Școala Gimnazială nr. 30 „Gh. Țițeica”,
Constanța

Jocul didactic în activitatea de învățare și cea recreativă

Jucându-se, copilul învață cu plăcere, se manifestă spontan, sincer, își dezvoltă tendințele și interesele. Jocul didactic este unul dintre cele mai eficiente mijloace de dezvoltare a capacității de comunicare și relaționare a vorbirii, a gândirii logice. Prin joc se cultivă atitudinea pozitivă față de muncă, spiritul de răspundere, spiritul critic și cel de cooperare, activismul, aptitudinea de a lua inițiativa și de a face față unor situații noi.

Întrucât jocul imprimă activității didactice un caracter viu și atrăgător, induce o stare de bună dispoziție, de divertisment și destindere, încerc să-l introduc cât mai des în activitatea de predare-învățare-evaluare.

1. Găsește-ți perechea

Este un joc care poate fi utilizat în timpul activității de predare – învățare- evaluare.

Se împarte clasa în două grupe egale ca număr. Fiecărei grupe i se distribuie cartonașe în așa fel, încât cartonașele din prima grupă să aibă corespondent în cealaltă grupă. Grupele se vor așeza față în față cu cartonașele la vedere. Fiecare membru va trebui să-și găsească perechea potrivită în grupa din față, să se ia de mână și să se deplaseze în spațiul destinat perechilor.

Perechile se pot forma după anumite cerințe, în funcție de activitatea desfășurată: sinonime, antonime, cuvinte care conțin același grup de litere, înmulțiri sau împărțiri care au același rezultat, ființe, lucruri, fenomene, lucruri personale, lucruri comune, părți de vorbire.

Jocul poate fi mai complex reunindu-se mai multe elemente din aceeași categorie sau punând pe lângă perechi și alte cuvinte.

Jocul se încheie când fiecare participant și-a găsit perechea sau locul.

2. Mesajul întrerupt

Jocul poate fi încadrat în categoria jocurilor de comunicare.

Grupul se împarte în trei șiruri paralele, așezate la o distanță de 1 metru între ele. Fiecare membru al primului șir urmează să comunice un anumit mesaj format din cinci cuvinte partenerului său din al treilea șir. Șirul din mijloc trebuie să facă tot posibilul ca mesajul să nu

poată fi recepționat corect, admițându-se orice fel de zgomote sau gesturi. După unul , două minute jocul se întrerupe și se compară mesajele.

Șirurile își schimbă rolurile în așa fel încât fiecare să poată fi rând pe rând emițătorul, receptorul și parazitul unui mesaj.

La sfârșitul activității , conducătorul jocului îi întreabă în care situație s-au simțit mai bine și care le-a fost mai neplăcută. Există un proverb care ilustrează acest joc?

3. Mingea săltăreață

Conducătorul jocului enunță tema. De exemplu "Substantive", "Adjective", "Verbe", etc. Se aruncă mingea de la unul la altul , iar cel căruia i se aruncă mingea trebuie să enunțe cuvântul aparținând temei. Dacă spune un cuvânt nepotrivit, iese din joc. Mingea nu are voie să rămână în mâna unei persoane decât maxim 5 secunde.

O altă variantă a jocului ar putea fi cea condusă de învățător. Acesta enunță un exercițiu de adunare, scădere , înmulțire, împărțire și aruncă mingea către elevi. Jucătorul care prinde mingea trebuie să dea răspunsul corect, în caz contrar va fi eliminat.

4. Jocul culorilor

Se poate organiza individual sau pe grupe. Conducătorul jocului enunță la fiecare 30 de secunde câte o culoare, iar jucătorii (grupele) vor scrie pe fișă cât mai multe obiecte care au culoarea respectivă. După zece culori, conducătorul strânge fișele . Câștigă cel care a dat cele mai multe răspunsuri corecte.

Similar se poate organiza **Jocul literelor**. Se enunță litera, iar jucătorii trebuie să scrie cât mai multe cuvinte care încep cu litera enunțată sau cât mai multe nume de țări, nume de orașe, nume de munți, ape, plante, animale.

5. Cine a pozat?

Acest joc poate fi util pentru pregătirea caracterizării personajelor.

Un jucător, tras la sorți, iese din sală. În lipsa lui se alege un jucător- portret. La întoarcere, jucătorul pune întrebări despre înfățișarea elevului ales, încercând să-i ghicească identitatea. Dacă greșește, primește o pedeapsă, iar dacă descoperă persoana, schimbă locurile între ei.

6. Ghicește ce s-a schimbat!

Este un joc pentru descoperirea capacităților personale.

Participanții se așază unul în fața celuilalt, pe perechi. Conducătorul jocului acordă perechilor un minut, pentru a se studia cu atenție. La semnalul acestuia, perechile se întorc cu spate în spate și trebuie să schimbe într-un minut trei lucruri din înfățișarea lor. De exemplu:

să suflece o mânecă, să descheie nu nasture la cămașă, să mute agrafa din păr, să desfacă șiretul la pantofi, etc. Perechile trebuie să ghicească cât mai repede ce s-a schimbat în înfățișarea partenerului. Cel care a ghicit primul primește o boabă de fasole. Perechile se pot schimba și jocul se poate relua.

7. Câte șapte

Este un joc pentru descoperirea capacităților personale.

Participanții stau așezați într-un cerc . Unul dintre ei începe să numere cu glas tare, numărătoare care continuă în sensul acelor de ceasornic. Când numărătorea ajunge la persoana care trebuie să spună numărul șapte sau un multiplu de șapte , acea persoană trebuie să spună ”șapcă” în locul numărului respectiv. Cine greșește , iese din joc.

Jocul poate deveni mai dificil în modul următor: în locul zecilor care conțin cifra șapte (17, 27, 37, etc.) se spune cifra zecilor urmată de cuvântul ”șapcă”(unu șapcă, doi șapcă, trei șapcă, etc.).

8. Și mie!

Acest joc se înscrie în categoria jocurilor pentru cunoașterea partenerului.

Participanții stau în cerc așezați pe scaune. Conducătorul jocului le spune că urmează să-și exprime pe rând, cu glas tare, o anumită preferință. De exemplu: ”Mie îmi plac prăjiturile cu frișcă”. Toți cei care împărtășesc această preferință strigă ”Și mie” și fug să se așeze în poala acestuia, unul peste celălalt. Revin apoi la locurile lor, așteptând următoarea preferință.

Scopul activității este de a observa că avem cu toții gusturi comune.

9. Plouă

Este un joc potrivit pentru cunoașterea mediului.

Copiii vor imita, fără să vorbească toate gesturile conducătorului de joc. Acesta creează atmosfera potrivită, povestind cum într-o zi frumoasă de vară vântul adună norii de pe cer, începe ploaia, se transformă în furtună, tună, fulgeră, furtuna se liniștește, și cum apare din nou soarele, însoțind cuvintele cu anumite gesturi. Fiecare gest va fi repetat de către copii timp de 30 de secunde.

Cuvintele și gesturile care le însoțesc sunt următoarele:

- *Vântul începe să bată* , se freacă palmele între ele.
- *Începe ploaia*, se bate cu un deget în podul palmei.
- *Plouă mai tare*, se bate cu două degete în podul palmei.
- *Plouă și mai tare*, se bate cu trei degete în podul palmei.

- *Fulgeră*, se ridică brațele deasupra capului și se bate scurt din palme.
- *Tună*, se tropăie din picioare.
- *Ploaia se liniștește*, se bate cu trei, două, un deget în podul palmei.
- *Răsare soarele*, se ridică mâinile sus.
- *Uite un curcubeu!*, toți copiii strigă : *Aaaa!*

Eficiența jocului depinde de modul în care sunt corelate sarcinile acestuia și tema abordată. Gama jocurilor didactice este foarte variată. Pornind de la orice joc, cadrul didactic poate genera jocuri noi, adaptate diferitelor situații. Uneori și elevii pot modifica regulile jocurilor, cunoscut fiind faptul că imaginația și creativitatea acestora este debordantă.

Bibliografie:

1. Asociația Fetelor Ghizi din România- 1996, ”*Educație pentru democrație prin joc*”, Editura ---, București
2. Peneș M., Drăghicescu F., Ploscariu N.- 1998, ”*Jocuri pentru clasele I-IV*”, Ed. Aramis, București
3. Branga, D. – 1968, ”*Jocuri de mișcare pentru pionieri*”, Ed. Tineretului, București

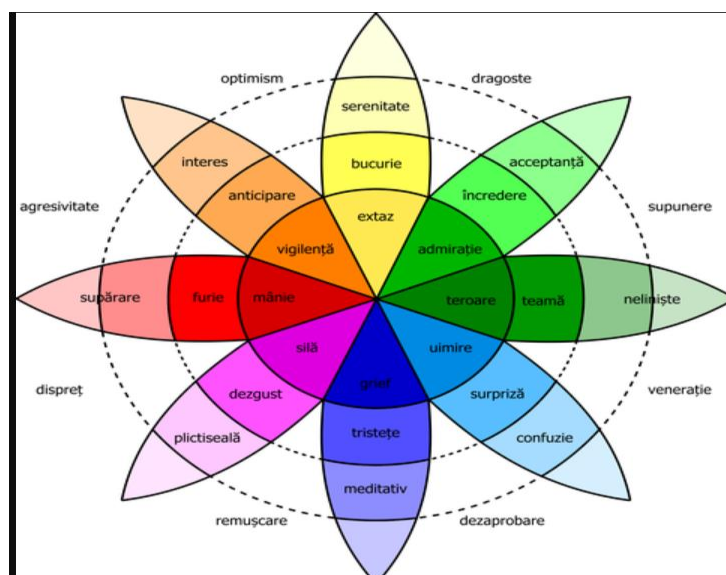
Profesor și coach certificat Hanciuc Nina,
Colegiul Tehnic „Mircea cel Bătrân” București

Importanța inteligenței emoționale a profesorilor pentru cultivarea emoțiilor pozitive ale elevilor și obținerea stării de bine

Emoțiile sunt definite, în psihologie, ca fiind stări psihologice complexe, trăite ca schimbări fiziologice și fizice și care ne influențează gândirea și comportamentul.

Emoțiile sunt naturale și le simțim fiecare în felul nostru unic. Pentru faptul că le simțim diferit (sau ne simțim diferit de alte persoane în situații similare) nu înseamnă că ceea ce simțim noi nu este real sau mai puțin important.

Pentru a le înțelege mai bine, emoțiile au fost plasate pe un spectru cu 2 poli: **pozitiv** (bucuria, fericirea, mulțumirea, admirația etc.) și **negativ** (furie, tristețe, dezamăgire, rușine, vinovăție etc.).

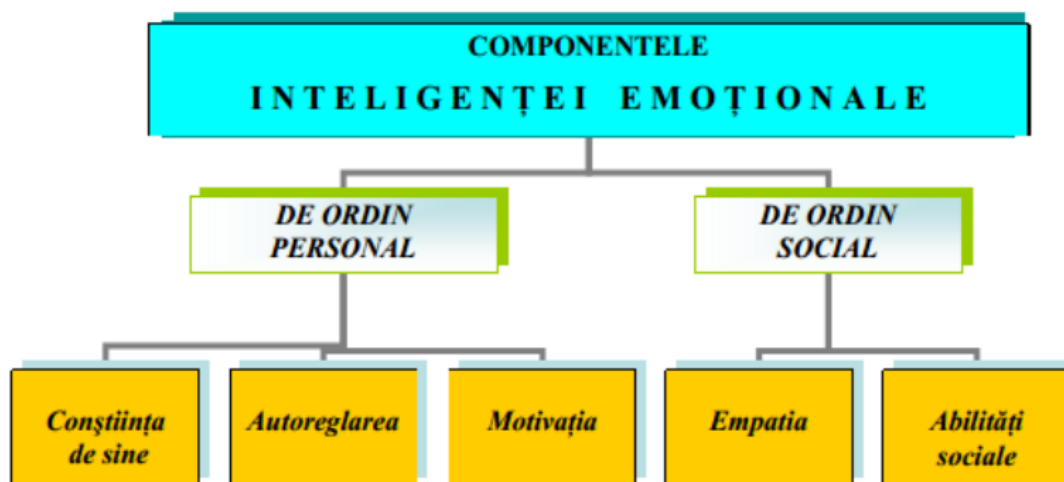

Roata emoțiilor – Dr. Robert Plutchik (1980)

Emoțiile sunt o formă de înțelepciune evolutivă și ne dau prima formă de feedback în relație atât cu mediul înconjurător, cât și cu propriile stări și senzații. Ele, emoțiile, sunt adevărați „mesageri”, iar, dacă le învățăm „limbajul”, ele ne pot oferi șansa de a ne cultiva o **stare de bine**.

Acest „limbaj” îl vom înțelege mai bine cu atât mai mult cu cât ne vom cunoaște și ne vom cultiva **inteligența emoțională**, care este capacitatea noastră de a fi în contact cu propria noastră viață emoțională, de a o identifica și gestiona, dar și de a simți și influența viața emoțională a celor din jur.

Profesorul **Daniel Goleman**, psiholog, jurnalist și autor de cărți este cel care, după multe studii, a adus pentru prima dată în atenția publicului **conceptul de „inteligență emoțională”** în anul 1995, când a și publicat cartea sa cu acest nume. El a descoperit că, trăsăturile considerate până în acel moment ca definatorii pentru succes în leadership (precum *inteligenta, hotărârea, determinarea și viziunea*) – nu mai erau suficiente. **Liderii (și, în general, oamenii) cu adevărat eficienți trebuie să se distingă printr-un grad înalt de inteligență emoțională, care include 5 componente:**

De ce este importantă inteligența emoțională pentru noi profesorii ?

Pentru că esența muncii noastre este construită pe emoții: pe de o parte emoțiile noastre proprii, ca oameni, și apoi, emoțiile celor cu care interacționăm la locul de muncă: elevi, colegi, conducere, părinți, alte persoane – toți și fiecare dintre ei cu propriile emoții.

Deci rolul nostru în gestionarea și educarea inteligenței emoționale este extrem de important, cu atât mai mult cu cât vom dori să avem și noi și cei din jurul nostru o stare de bine.

În acest sens, Prof. Dr. Ranjana Bhatia, Director Amity Institute of Education, India, consideră că, printre **trăsăturile profesorilor cu inteligență emoțională**, se numără și următoarele:

- Sunt interesați de elevii lor
- Sunt onești și respectuoși cu toată lumea
- Au capacitatea de a rezista întârzierilor în satisfacerea anumitor nevoi (nu sunt nerăbdători)
- Au abilitatea de a tolera, în limite rezonabile, anumite frustrări
- Au capacitatea de a se corecta eficient când greșesc
- Au abilitatea de a "citi" și a interpreta indicii din exprimarea verbală și nonverbală a elevilor.
- Au competența de a rezona cu aceste mesaje transmise, de a empatiza cu elevii într-un mod care transmite respect, acceptare, pozitivitate
- Înțeleg că emoțiile pozitive (cum ar fi optimismul, speranța etc.) au capacitatea de a motiva orice persoană, de a o încuraja să se implice mai mult în ceea ce face și vor cultiva aceste emoții
- Nu sunt egoiști
- Nu sunt manipulativi
- Nu pretind a fi ceva ce nu sunt
- Nu caută să fie ei mereu în centrul atenției.

Cum își pot dezvolta profesorii inteligența emoțională?

- Identificându-și propriile sentimente și cauzele acestora
- Făcând diferența dintre emoții și modul în care reacționează la emoții (gestionarea emoțiilor)
- Cunoscându-se foarte bine pe ei (știindu-și propriile puncte tari și slăbiciunile)
- Dezvoltându-și capacitatea de ascultare a altor persoane și a elevilor
- Folosind, din ce în ce mai mult, feedback-ul pozitiv pentru sine și pentru ceilalți
- Crescând aprecierea/ aprecierile pentru sine și pentru ceilalți.

Toate aceste elemente sunt mai mult decât necesare în lucrul cu elevii, dacă nu chiar imperative, atât pentru starea de bine a profesorului, cât și pentru cea a elevilor.

Starea de spirit a unui profesor are un impact semnificativ asupra copiilor pe care îi îndrumă: *dacă un profesor acționează cu energie și entuziasm în orice condiții, el/ea poate deveni o sursă de inspirație pentru elevi, dar dacă profesorul transmite emoții negative, atunci întreaga clasă de elevi și cei din jurul lui au de suferit.*

Adoptarea unui comportament care are la baza clișeuul „**a-ți lăsa problemele personale/emoțiile în afara clasei**”, în cazul profesorilor, s-a dovedit **a nu fi benefică pentru activitatea la catedră**. *Lipsa totală a emoțiilor conduce la relații rigide cu copiii, bazate fie pe indiferență, fie pe frică și autoritate. Pe de altă parte, exprimarea excesivă a emoțiilor este la fel de contraindicată.*

Aplicarea principiilor inteligenței emoționale la clasă constă tocmai în **găsirea unui echilibru între cele două situații enunțate mai sus**. Așadar, pentru o carieră de succes în domeniul educațional, cunoștințele academice trebuie completate cu cele care țin de emoții.

Bibliografie:

1. Goleman D., Inteligența emoțională, Ed, Curtea veche, București, 2008
2. Nelson, D. & Low, G. (2003). *Emotional intelligence: Achieving academic and career excellence*. Upper Saddle River, NJ: Prentice-Hall
3. Perry, C., Ball, I. & Stacey, E. (2004). Emotional intelligence and teaching situations: Development of a new measure. *Issues in Educational Research*, 14(1)
4. https://www.researchgate.net/profile/Ranjana_Bhatia2/publication/270454156_Emotional_Intelligence_in_Teacher_Training_Programme/links/54ab7cb20cf2ce2df668ddd7/Emotional-Intelligence-in-Teacher-Training-Programme?__cf_chl_tk=rSScmD

Corina Chesnoi

Șc. Gimn. Nr.18 „Jean Bart”, Constanța, România

Oana-Georgiana Pop

Lic. Teor. „Traian Lalescu”, Hunedoara, România

Constantin Lomaca

Franconian International School, Erlangen, Germania

Studiu de lecție: Colaborare întru învățare

Rezumat

Studiul de lecție este o abordare transformatoare a dezvoltării profesionale care se bazează pe o cercetare de acțiune colaborativă. Având originea în practicile educaționale japoneze, studiul de lecție este un proces în care un grup mic de profesori planifică o lecție sau mai multe în mod colectiv, își observă reciproc predarea și apoi se reunesc pentru a-și perfecționa strategiile. Scopul principal este îmbunătățirea resurselor curriculare și a metodologiilor de predare pentru a crește calitatea învățării elevilor. O echipă formată din trei profesori a conceput lecția „Descompunerea numerelor naturale în produs de puteri de numere prime” cu scopul realizării primului studiu de lecție din România. S-au avut în vedere următoarele competențe: motivarea elevilor pentru actul de învățare, folosirea metodelor interactive bazate pe lucrul în echipă, formarea deprinderii elevilor de a pune întrebări care să-i ajute în soluționarea cerințelor. Lecția a fost observată direct, filmată și analizată conform unei grile de observație creată în acest scop. Elevii au participat constructiv cu idei și sugestii, lucrând atât individual cât și în echipe. Feedback-ul primit de la ei a fost deosebit de pozitiv.

Cuprins

În practică, studiul de lecție sugerează urmărirea a trei nivele de învățare (minim, mediu, maxim) având asociat câte un elev reprezentativ pentru fiecare nivel. Acești elevi sunt urmăriți în mod special dacă și-au însușit obiectivele lecției. În acest scop, fiecărei competențe i s-au asociat câte trei praguri, fiecare fiind relevant pentru o categorie de elevi. De exemplu, pentru competența „Identificarea unor noțiuni specifice mulțimilor și relației de divizibilitate în $\mathbb{N}$ ” cele trei nivele sunt:

Minim: Identificarea unuia dintre factorii primi la care se împarte numărul natural dat.

Mediu: Identificarea tuturor factorilor primi prin care numărul natural dat poate fi împărțit.

Maxim: Descompunerea unui număr natural dat în produs de puteri de numere prime.

Lecția „Descompunerea unui număr natural în produs de puteri de numere prime” a durat 50 minute și a început cu recapitularea noțiunii de număr prim. Elevii au fost grupați pe echipe. Fiecare echipă a primit câte un plic cu 6 cartonașe cu numere. Au avut la dispoziție un minut pentru a alege singurul număr prim din fiecare plic. Astfel, echipele au găsit numerele prime : 2,3,5,7,11,13. Copiii și-au însușit noțiunile premergătoare (număr prim, criteriile de divizibilitate) și au fost gata pentru activitățile care urmau a se desfășura în lecție. Stimulul a fost dat de aplicațiile:

- Cubul rubic care a indus scrierea unui număr ca produs de două numere naturale.

Profesorul le-a arătat elevilor un cub cu latura formată din 3 cuburi. Din câte cuburi mici este format acest cub făcând abstracție că în mijloc se află mecanismul care îi permite rotirea? Cum l-am putea descompune? S-a pornit de la un cub format din 27 cuburi ca în *Figura nr.1*. Elevii au intuit cu ajutorul filmulețului că $27=3\cdot 9$ (cubul este descompus în 3 părți de câte 9 cubulețe fiecare), iar mai apoi o parte formată din 9 cuburi se descompune în $9=3\cdot 3$. Adică $27=3\cdot 3\cdot 3=3^3$.

- Aflarea dimensiunilor unui dreptunghi de arie dată. Întrebarea adresată elevilor a fost: „Câte dreptunghiuri de arie 12 cm^2 având dimensiuni numere naturale, există?”. Elevii au observat că $12=12\cdot 1$, $12=3\cdot 4$, $12=4\cdot 6$, adică numărul natural 12 se poate descompune în trei moduri în produs de două numere naturale ținând cont de comutativitatea înmulțirii. Apoi, descompunând și numerele care nu sunt prime, s-a obținut că $12=2^2\cdot 3$, indiferent de alegerea descompunerii. Astfel, elevii au conștientizat faptul că descompunerea unui număr natural în produs de factori primi este unică.

S-a trecut apoi la prezentarea algoritmului de descompunere a unui număr natural în produs de puteri de numere prime (*Figura nr. 2.*)

Încheiere

Studiul de lecție este conceptul de predare profesională care crește eficiența lecției, axându-se pe gândirea elevului. Principalele avantaje ale realizării unui studiu de lecție sunt: cooperarea strânsă între cadrele didactice; îmbunătățirea înțelegerii conceptuale; concentrarea pe gândirea elevului. În momentul în care se dorește efectuarea unui studiu de lecție este indicat să se aibă în vedere pregătirea în detaliu a planificării și existența fișelor cu exerciții diferențiate.

În urma experienței de predare-învățare am ajuns la concluzia că studiul de lecție este o modalitate eficientă atât de învățare pentru elevi, cât și de dezvoltare profesională pentru profesori. Așadar recomandăm și altor profesori să aplice această metodă la clasă.

Referințe

- Benjamin, Z., Main, P. (2023, october 03). *Lesson Study*. Structural Learning. Accesat în Februarie 10, 2024 la <https://www.structural-learning.com/post/lesson-study>
- Dudley, P.(2011). *Lesson Study: a handbook*. https://lessonstudy.co.uk/wp-content/uploads/2012/03/Lesson_Study_Handbook_-_011011-1.pdf
- Fernandez, C, Yoshida, M. (2004). *Lesson Study A Japanese Approach to Improving Mathematics Teaching and Learning*. Lawrence Erlbaum Associates, Publishers
- Foster, P., Whittle, S., (2012 April). *Our lesson study experience*. <https://uksgschools.weebly.com/singapore-lesson-study.html>
- Isoda, M., Stephens, M., Ohara, Y., Miyakawa, T. (2007). *Japanese Lesson Study in MATHEMATICS Its Impact, Diversity and Potential for Educational Improvement*. World Scientific Publishing
- Kanellopoulou, E.-M. D. & Darra, M.(2019). Benefits, Difficulties and Conditions of Lesson Study Implementation in Basic Teacher Education: A Review. *International Journal of Higher Education, Vol. 8, No. 4*, 18-35. <https://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ1220925.pdf>
- McTighe & Associates Consulting. (n.d.). *Understanding by Design*. McTighe & Associates Consulting. Accesat în Februarie 18, 2024 la <https://jaymctighe.com/resources/>
- Ministerul Educației Național și Cercetării Științifice. (2017). *Programa școlară pentru disciplina Matematică clasele a V-a - a VIII-a*. <https://www.ise.ro/wp-content/uploads/2017/01/Matematica.pdf>
- Pjanić, K.(2014). The Origins and Products of Japanese Lesson Study. *Teaching Innovations, Volume 27, Issue 3*, 83–93. <https://scindeks-clanci.ceon.rs/data/pdf/0352-2334/2014/0352-23341403083P.pdf>
- Sliwka, A. & Klopsch B. (2019, Februar 05). *Lesson Study. Unterrichtsentwicklung auf Japanisch*. Deutsches Schulportal. Accesat în Februarie 18, 2024 la <https://deutsches-schulportal.de/expertenstimmen/lesson-study-unterrichtsentwicklung-auf-japanisch/>
- The Lesson Study Group at Mills College. (n.d.). *Why Lesson Study?*. The Lesson Study Group at Mills College. Accesat în Februarie 16, 2024 la <https://lessonresearch.net/about-lesson-study/why-lesson-study/>
- [Lesson Study | Syracuse University School of Education](#)

Prof. Hurubean Adriana

Școala Gimnazială Nr. 11 „Ștefan Octavian Iosif”, Brașov

Test de interevaluare: Moștenire și împrumut arhitectural (clasa a VII-a)

Cerințe:

a) Denumiți edificiile. (1p/ imagine)

b) Bifați în casetă varianta corectă, vizând coloanele, ca elemente comune ale edificiilor moștenite/împrumutate. (0,50 p/imagine)

1.

- a) -----
 b) Moștenit Împrumutat

2.

- a) -----
 b) Moștenit Împrumutat

3.

- a) -----
 b) Moștenit Împrumutat

4.

- a) -----
 b) Moștenit Împrumutat

5.

- a) -----
b) Moștenit Împrumutat

6.

- a) -----
b) Moștenit Împrumutat

Se acordă 1 punct din oficiu.

BAREM de notare și corectare:

Imaginea 1 a) Arcul lui Septimius Severus (1p)

b) Moștenit (0,5p)

Imaginea 2 a) Ateneul Român (1p)

b) Împrumutat (0,5p)

Imaginea 3 a) Coloana lui Phocas (1p)

b) Moștenit (0,5p)

Imaginea 4 a) Coloana lui Nelson (Trafalgar Square) (1p)

b) Împrumutat (0,5p)

Imaginea 5 a) Columna lui Traian (1p)

b) Moștenit (0,5p)

Imaginea 6 a) Coloana lui Napoleon (Place Vendôme, Paris) (1p)

b) Împrumutat (0,5p)

1 p din oficiu

BIBLIOGRAFIE:

Manual de Elemente de Limba Latină și Cultură Romanică, Editura ArtKlett, București, 2024

RESURSE INTERNET - LINKURI imagini preluate:

https://ro.wikipedia.org/wiki/Fi%C8%99ier:Arch_of_Septimius_Severus.jpg

https://ro.wikipedia.org/wiki/Fi%C8%99ier:Ateneo_Rumano,_Bucarest,_Ruman%C3%ADa,_2016-05-29,_DD_73.jpg

https://en.wikipedia.org/wiki/File:Colonna_di_Foca_Forum_Romanum_Rome.jpg

https://en.wikipedia.org/wiki/File:Nelson%27s_Column,_Trafalgar_Square,_London.JPG

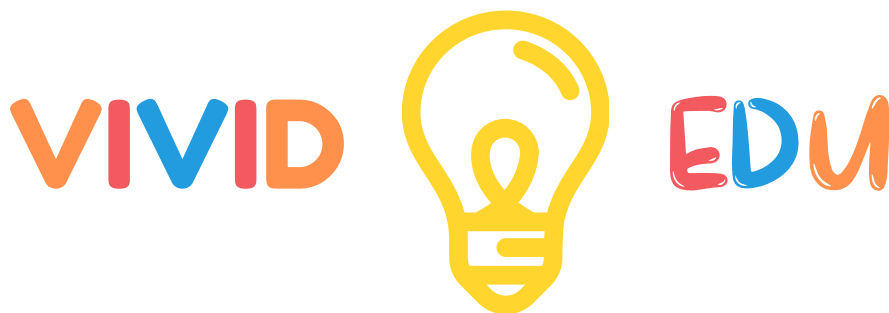
<https://ro.wikipedia.org/wiki/Fi%C8%99ier:IT-Rom-kaiserforen.jpg>

<https://www.tvl.ro/paris/obiective-turistice/poze-obiective-turistice-paris/poza-place-vendome.jpg>

Asociația Vivid Edu

CIF: 44904197

Reg. Asociațiilor: 10/AJ2021

Tel: 0746 170 521
E-mail: asociatiavividedu@gmail.com
Site: www.vivid-edu.ro/revista/

Colectivul de redacție:

Redactor Șef: Anamaria Ciocan

Editor: Iana Chirilov

Redactori: Bianca Enache, Dan Teodorescu